

NOIZE MAGAZINE

(DE:AD:CIBEL)
MODESHOWS
GRENDAL
PRETENTIOUS MØI?
CAMDEN TOWN
EMILIE AUTUMN
SPIRITUAL FRONT
SIETSKESFOTOGRAFIE
CLAN OF XYMØX
EYES OF FIRE
LEFETHER STRIP
EN MEER...

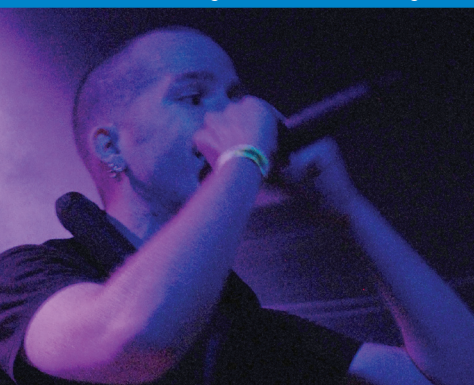


WIN
EEN GESIGNEERDE CD VAN F.L.A.!

FOTOSPECIAL

F.L.A.

© Noize Magazine - Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_



COLOFON

Editie 12 – 3e jaargang
Oktober 2010

Internet: www.noizemagazine.nl
E-mail: info@noizemagazine.nl

Concept: Alskaer
Art direction, vormgeving en illustraties: Sister_

Hoofredactie: Alskaer, Sister_
Eindredactie: Neutrophonix, Sister_, Wendy

Redactie en reporters: Alskaer, DJ Hyper-Xotrix, Frank-Jan, Herr Schwarzensee, Iris2012, Kenneth Steffers, Kim, Liz, Ni Mäste Bört, Onno, Phalael, Rufus, Ruud van Vugt, Seductive_evil, Sin, Sister_, Skizzy, Vladyriny
De inhoud van artikelen en recensies valt onder de verantwoordelijkheid van de auteur zelf.

Fotografie: Alskaer, Eyes of Fire, Gerold Smits, Herre Vermeer,

Iris2012, Jasper “Pinky” Berkhoudt, MyDyingDreams, Rainbow Eyes Photography, Sietskesfotografie, Sister_, Taya Uddin, Vladyriny, [de:ad:cibel]

Webdesign: Alskaer
Content manager: Alskaer, Sister_
Webmaster: 2god
Webdeveloper: 2god

© 2010 Noize Magazine
Noize Magazine is een product van Alskaer en Sister_

FOTOGRAFIE

Editie 12 – 3e jaargang
Oktober 2010

Alskaer
Column, Fashion Modeshows, Fotospecial Front Line Assembly, Over de cover, Review Summer Darkness, Review Elf Fantasy Fair
Eyes of Fire
Freakshow Eyes of Fire
Gerold Smits

Voorwoord, Review Castlefest 2010

Herre Vermeer
Interview Spiritual Front
Iris2010

Review Korn
Jasper “Pinky” Berkhoudt
Groeten uit Camden Town

MyDyingDreams
Review Amphi Festival
Rainbow Eyes Photography
Fashion Modeshows, Interview Emilie Autumn, Interview Clan of Xymox, Interview Leather Strip, Review Summer Darkness

Sietskesfotografie
Art Sietskesfotografie
Sister_
Interview Grendel, Gespot Michiel Gespot Sweet Cherry, Review Front Line Assembly, Review Summer Darkness, Review Fate01

Taya Uddin
MySpaceband Pretentious, Moi?
Vladyriny
Review Zombie Walk
[de:ad:cibel]
Interview [de:ad:cibel]

door: Redactie Noize Magazine

INHOUD

Inhoud

EDITIE 12

- 03 Voorwoord
- 03 Prijswinnaars
- 04 Kort nieuws
- 04 Hoe moet ik kijken? **Column**
- 05 De covershoot **Over de cover**
- 06 [de:ad:cibel] **Interview**
- 10 Modeshows **Fashion**
- 12 Grendel **Interview**
- 16 Pretentious, Moi? **Myspaceband**
- 20 Groeten uit Camden Town
- 23 Emilie Autumn **Interview**
- 26 Front Line Assembly **Fotospecial**
- 29 Front Line Assembly prijsvraag
- 30 Spiritual Front **Interview**

- 33 Sietskesfotografie **Art**
- 36 Clan of Xymox **Interview**
- 38 Eyes of Fire **Freakshow**
- 40 Leather Strip **Interview**
- 44 Gespot Michiel
- 45 Gespot Sweet Cherry
- 46 Cd-reviews
- 51 Zombie Walk **Review**
- 52 Front Line Assembly **Review**
- 53 Wayne Hussey **Review**
- 54 Amphi Festival **Review**
- 58 Summer Darkness **Fotoreview**
- 62 Elf Fantasy Fair **Review**
- 64 Castlefest 2010 **Review**
- 65 Fate01 **Review**
- 66 Korn **Review**
- 67 Noize Agenda
- 68 Dankwoord

door: Sister_

VOORWOORD

Een geweldige zomer!

NU: NAGENIETEN MET NOIZE MAGAZINE

Het weer wordt slechter, de festivals zijn allemaal weer achter de rug en het wordt weer minder druk op VF; alles wijst erop dat de zomer weer ten einde is en iedereen weer terug op school of op de werkvloer is. Jammer, want ondanks dat het weer hier en daar nogal wat te wensen over liet, was het weer een geweldige tijd!

NOG EVEN NAGENIETEN

Amphi Festival (DE), Castlefest (NL), Summer Darkness (NL), Elf Fantasy Fair (NL), de Zombie Walk (NL) en nog veel meer, Noize Magazine was overal bij! Helaas is de zomer weer voorbij, maar met deze editie van Noize Magazine kun je nog lekker even nagenieten. Interviews met *Grendel*, *Front Line Assembly*, *Pretentious*, *Moi?*, *Leather*

Strip, [de:ad:cibel], *Spiritual Front*, *Clan of Xymox* en meer, extra veel cd-reviews, gespot op Summer Darkness, shoppen in Camden Town, interviews met Eyes of Fire en Sietskesfotografie en nog veel meer... het is gewoon teveel op om te noemen.

AFSCHEID MINKE

Helaas hebben we ook een klein beetje negatief nieuws: na de re-

lease van de vorige editie van Noize Magazine hebben we afscheid genomen van Minke. Na ruim een jaar lang actief te zijn geweest op onze eindredactie, heeft zij enkele maanden geleden besloten om ons te gaan verlaten. Via deze weg willen wij haar graag voor de allerlaatste keer bedanken voor alles wat ze voor ons heeft gedaan. Minke, je was geweldig!

NIEUWE VRIJWILLIGERS

Maar, na regen komt zonneschijn, dus gelukkig is er ook een beetje positief nieuws: inmiddels wordt Minke vervangen door Wendy en Neutrophonix. Jullie zijn ook echt super! Verder hebben we ook Phalael na een pauze van bijna twee jaar opnieuw welkom kunnen heten als reporter en ook Sin en Iris2012 versteken ons team sinds enkele weken geleden.

VOOR NU:

Genoeg gekletst. Op naar de andere artikelen!

Can't ignore the noise!

Sister_

door: Redactie Noize Magazine

PRIJSWINNAARS

Prijswinnaars

GEFELICITEERD!

De prijzen worden zo snel mogelijk naar de winnaars opgestuurd.

NIEUWE PRIJS...

Kijk voor de nieuwe prijsvraag voor een gesigineerde cd van *F.L.A.* op pagina 29.

WINNAARS

Onno Frederiks

Wendy van der Meer

Paul van Lier



Kort nieuws

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

HET LAATSTE NIEUWS UIT DE SCENE

In deze nieuwe rubriek houden wij je op de hoogte van de meest interessante nieuwsberichten uit de undergroundscene van de afgelopen periode die ons ter ore zijn gekomen.

COPPELIUS

Zinnober, Benelux special release
Op 29 september 2010 komt *Coppelius* met de nieuwe Cd *Zinnober*. Op 18 december 2010 komt de Benelux special release uit, die alleen verkrijgbaar zal zijn tijdens het concert op 18 december in Dynamo, Eindhoven (NL).
www.coppelius.eu

ILUNA

Op nummer 20 op VampireFreaks
De Nederlandse band *Iluna* staat

met 1031 fans op vampirefreaks.com op nummer 20 gestaan in de categorie gothicbands. Bekijk de lijst op: <http://vampirefreaks.com/bands.php?sortby=fans&genre=4>

THE BIRTHDAY MASSACRE

Pins and Needles in de hitlijsten
Pins and Needles, het nieuwe album van *The Birthday Massacre*, heeft de afgelopen tijd al veel bereikt in de hitlijsten. Het album stond op nummer 152 in de Top200, op nummer

6 in Heatseekers en op nummer 34 in de Independent Chart. EN, last but not least, het album heeft zelfs op nummer 1 gestaan in de DAC (German Alternative Charts). Daarbij is *In the dark* 42 duizend keer bekeken (meer dan 80 duizend als je de mono versie meetelt die eerst is uitgebracht!). Nu is dat aantal nog hoger, maar dit waren de cijfers op het moment dat wij dit bericht ontvingen. Wat de band daar graag zelf nog over wil zeggen tegen jullie: 'BEDANKT voor het kopen van *Pins and Needles*! Jullie hebben dit mogelijk gemaakt!' www.thebirthdaymassacre.com

COLUMN

door: Sister_

Hoe moet ik kijken?

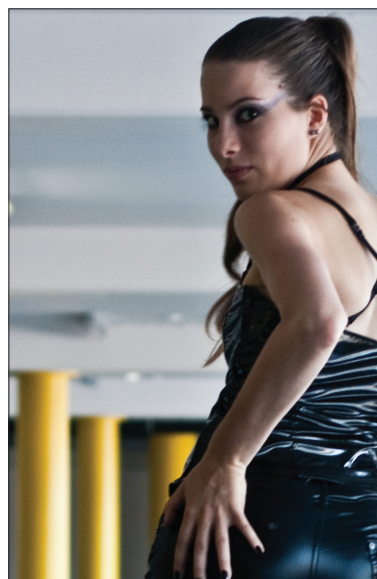
DON'T TRY THIS AT PARTY'S!

Afgelopen Summer Darkness was het weer eens zo ver: ik had per ongeluk iemand boos aangekeken. Het meisje in kwestie, dat ik niet eens kende, was helemaal over de zeik en dat was blijkbaar mijn schuld, hoorde ik van anderen.

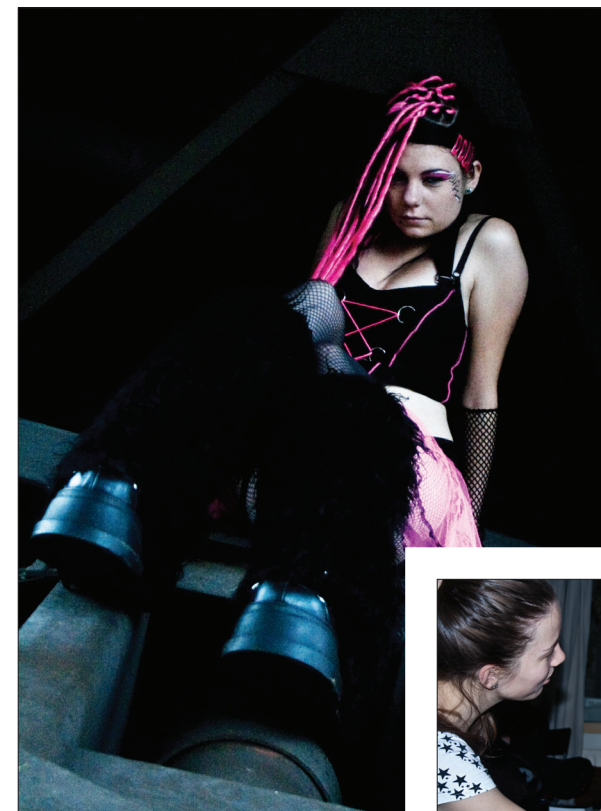
Moet je dan tegenwoordig de hele dag lachend rondlopen voor het geval dat je per ongeluk en onbewust iemand neutraal aankijkt, wat dan als boos wordt opgevat? Weet je hoeveel moeite dat kost? Wanneer je lacht gebruik je maar liefst 15 spieren! En weet je wel hoe dat eruit ziet? Ik denk niet dat je als gothic geloofwaardig overkomt als je de hele dag met een smile rondloopt. Waarschijnlijk krijg je alleen maar vragen van mensen die willen weten op wie je verliefd bent en dat wil je ook niet. Alsof er nog niet genoeg roddels zijn in gothicland.

Maar goed, voor de echte waaghalzen onder ons is hier dan toch een lach oefening. Maar, don't try this at party's! Je bent gewaarschuwd... Doe deze oefening met minimaal twee personen. Begin met lachen en houd oogcontact tijdens het lachen. Het begint met een glimlach en voordat je het weet, kan je niet meer stoppen met lachen. Voor de echte adrenalineverslaafden zijn er ook nog speciale bijeenkomsten voor lachyoga (Hasya Yoga), maar dat is natuurlijk al helemaal niet aan te raden.

Maar geef toe, dit is toch belache-



ijke objoging; vangezien ik zelf



door: Kim en Sister_

OVER DE COVER

De covershoot

KIM VERTELT...

Dinsdag 17 augustus 2010 - Nog maar net uitgeslapen van Summer Darkness stond ik alweer om 12.00 uur met hele kleine oogjes en een tas vol schoenen, kleding, dreads, make-up en accessoires op de stoep van ons kantoor. Alskaer was al eerder gearriveerd en had alvast voor broodjes, drinken en cakejes gezorgd. En toen was het wachten op het model...

En wachten op het model... En nog eens wachten op het model. Nadat we heel lang op het model hadden gewacht, stond ze eindelijk samen met haar vriend voor de deur. Dit was haar dag:

IK DACHT AAN HELLO KITTY!

'Na een lange omweg via pondjes en weilanden - we namen de kortste route, in plaats van snelste route op het navigatiesysteem - waren mijn vriend en ik eindelijk in Oss aangekomen. We gingen even wat eten en daarna aan de slag met de

kleding en de make-up! Een paar uur en wat cakejes later, waren we klaar om naar de locatie te gaan waar we gingen shooten! En waar dat was? Dat blijft voor jullie natuurlijk een geheim! Maar hoe moest ik kijken? Lachen

of juist niet? Zonder lach bestaat Kimmie niet, dus... ik dacht aan Hello Kitty! Met wat dreigende wolken, kippenvel op mijn armen en gevaarlijke stunts is alles toch gelukt!

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

[de:ad:cibel]

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

SKORBUT, MAAR DAN ZONDER JOERG HUETTNER

Enkele weken geleden kreeg ik een mailtje van Daniel Galda. In 2008 interviewden we hem nog als de frontman van de driekoppige band *Skorbut*, maar nu mailde hij me om me op de hoogte te brengen van zijn nieuwe project *[de:ad:cibel]*. Dit project is voortgevloeid uit *Skorbut*, doordat Joerg Huettner helaas geen tijd meer had om aan *Skorbut* deel te nemen. Daardoor veranderde de muziek dusdanig dat de overgebleven bandleden, Daniel Galda en Armin Kuester, ervoor kozen om door te gaan onder de nieuwe naam. Dit resulteerde in het nieuwe electro/industrialproject *[de:ad:cibel]*.

Deze splinternieuwe band is in korte tijd enorm aan populariteit aan het winnen, met name in Duitsland. Het nummer *One of 47* is verschenen op de beroemde compilatie *Endzeit Bunkertracks*, en *Architecture* heeft maar liefst 10 weken in de Duitse Electronische Webcharts gestaan. Na de release van de *One of 47/Architecture EP*, die je gratis kunt downloaden van de website, crashte de server door overbelasting. En nog niet zo lang geleden heeft de band getekend bij het bekende Duitse platenlabel ECHOZONE. Genoeg om over te praten dus.

Hoe gaat het met jullie?

Daniel: 'Vriendelijk dat je dat vraagt! Op het moment zijn we heel erg hard bezig met het afmaken van ons eerste album. Het is een positieve vorm van stress... Dus alles gaat goed.'

Wanneer en hoe ben je gestart met *[de:ad:cibel]*?

Armin: '*[de:ad:cibel]* is eind 2009 opgericht. Het concept voor een nieuw project was al veel eerder gepland. Eigenlijk waren we bezig met een nieuw *Skorbut* album tot we besloten om het Galda/Kuester project te lanceren.'

'[DE:AD:CIBEL] WAS DE JUISTE BESLISSING!'

Waarom zijn jullie gestart met *[de:ad:cibel]* en niet verder gegaan met *Skorbut*?

Daniel: 'Er werd zeker over getwijfeld om het nieuwe materiaal te gebruiken voor *Skorbut*. Maar met elk nieuw nummer merkten we op dat het geluid meer en meer veranderde en dat het niet meer

aansloot bij de klassieke *Skorbut* soundscapes. *[de:ad:cibel]* is meer lineair en meer dansbaar dan *Skorbut*. Joerg Huettner, het derde lid van *Skorbut*, kon niet meer aan ons project meewerken wegens andere activiteiten. Hij ging muziekstukken schrijven en programmeerde geluiden voor Hollywoodfilms. Armin's stijl is heel erg op slag georiënteerd, terwijl Joergs muziekschrijfstijl erg speels is. Een *Skorbut*-cd, net geproduceerd door het Galda/Kuester team, was te afwijkend van het vorige materiaal, en we zijn er zeker van dat de langdurige *Skorbut*-

fans niet blij zouden zijn met het materiaal. Toch hebben we al veel positieve feedback gekregen van *Skorbut*-fans die ons nieuwe geluid al evenveel respecteren als het oude. Zij zijn het allen met ons eens dat het nieuwe geluid geen "Skorbut sound" meer is. Dus het was de juiste beslissing!'

Waarom niet alles in een project combineren?

Daniel: 'De combinatie van Joerg en Armin die samen muziek schrijven, was de enige manier om een authentieke *Skorbut*-cd te maken. En zoals ik eerder al zei, Joerg is op dit moment niet meer in staat om aan het *Skorbut*project deel te nemen. Daarbij zit er een compleet nieuwe filosofie en geluidsethica achter *[de:ad:cibel]*. Alles is veel krakeriger en aardser. Het geluid is harder en dansbaarder.'

Is de muziek van *[de:ad:cibel]* wel door *Skorbut* beïnvloed of misschien door Daniels aandeel in *Das Ich* (op keyboards)?

Daniel: 'Met *Das Ich* heb ik alleen opgetreden als livetoetsenist. Ik was nooit geïntegreerd in het muziek- of tekstschrijven. *Das Ich* bestaat uit Bruno en Stefan. Desondanks ben ik beïnvloed door het *Das Ich* geluid uit de jaren '90. Ik hou nog steeds van harde beats met Duitse teksten. Maar mijn muzikale roots bij *Alte Farben* en *Skorbut* waren belangrijker bij de nieuwe band. De hardere electro-, EBM- en industrialgeluiden reflecteren erg goed naar welke muziek ik zelf luister. Ook heeft Armin een hoop invloeden en ervaringen. Hij was actief in verschillende samenwerkingsverbanden met bekende musici. Voornamelijk zijn werk met *Yello*-grondlegger Carlos Perón was vormend voor hem. Wij beiden gebruiken deze verschillende delen nu voor *[de:ad:cibel]*.

Dankzij al deze ervaringen en referenties is ons muzikale geluid geperfectioneerd.'

Wat inspireert jullie nog meer?

Daniel: 'We hebben het al gehad over de muzikale invloeden. De teksten zijn geïnspireerd door religieuze, psychologische, wetenschappelijke en filosofische onderwerpen. Ik denk dat mijn huidige teksten de beste zijn die ik ooit heb gemaakt. Dit komt voor een groot deel door de academische studies die ik heb gevolgd. Tijdens de universiteitslezingen heb ik vaak impulsen voor nieuwe onderwerpen gekregen. Mijn visie en mijn wereldinzicht worden elke dag vergroot. Dit resulteert ook in de teksten schrijven. Daarnaast hebben we ook zeker een aantal korte en simpele teksten op het album. Een voorbeeld daarvan is het nummer *Monster Train*. Het heeft maar vier lijnen en zet je alleen aan tot dansen. Het onderwerp van de EP

Architecture is seks. De teksten zijn erg humoristisch en je zult er niet al te veel op aan te merken hebben. Maar desondanks zijn er ook erg ruige onderwerpen in de nummers zoals *Selektionsfunktion*, *Human Product*, *Nobody hurts me like I do* en *Jerusalem Syndrom*. Die teksten zijn erg diepgaand.'

Jullie zeggen dat jullie verschillende dark-electro stijlen combineren in *[de:ad:cibel]*. Waarom deze diversiteit?

Armin: 'Misschien wordt dit gerechtvaardigd door ons verouderingsproces. We zijn te volwassen





[de:ad:cibel]

G.erman.B.ass.M.achine.

en te veelzijdig geworden om in één gespecialiseerd elektronisch muziekveld te worden geschoven. We observeren een enorme fragmentatie van de electromuziekscene van deze dagen; EBM oldschool, EBM newschool, industrial, hel-electro, IDM en zo verder. Iedereen probeert zijn eigen gespecialiseerde genre te ontwikkelen waarvan zijn eigen band de grondlegger is en de optredens nodig zijn om het genre te behouden. Daniel en ik denken niet in deze categorieën. In elk muziekveld vind je geweldig materiaal en ook een hele hoop troep. Het is onze taak om de positieve plekken te vinden om iedereen te laten zien wat voor enorme bloeiperiode de elektronische muziek beleeft.

Daniel: 'Enkele weken geleden presenteerde ik materiaal aan een beroemde DJ hier in Duitsland. Zijn commentaar was erg lovend. Hij genoot van het wijde bereik van elektronische stijlen in onze muziek en zei ook dat het een centrale thema constant aanwezig was. Dit was onze bedoeling!'

Het nummer One of 47 is uitgekomen op de laatste Endzeit Bunkertracks. Hoe voelen jullie jezelf daarbij en hoe is het ontvangen door anderen?

Daniel: 'We voelen ons vereerd dat *One of 47* geplaatst is op het beroemde *Endzeit Bunkertracks*. Hoewel dit melodische nummer totaal niet typerend is voor deze compilatie. We hebben een hoop feedback en boodschappen over gekregen, vooral uit Rusland en Zuid-Amerika. Ook onze vriendenlijst op MySpace is erg gegroeid dankzij deze release. Het was de eerste grote stap voor *[de:ad:cibel]*'

WEBSITE GECRASHT DOOR OVERBELASTING

Op de website van [de:ad:cibel] zeiden jullie dat jullie verbaasd waren om het feit dat Architecture was binnengekomen in de Duitse Electronic Webcharts. Waarom zijn jullie daar zo verbaasd over?
Armin: 'Na de release van *One of 47* op de *Endzeit Bunkertracks* compilatie heeft alles zich erg snel

ontwikkeld. We kregen veel vragen van DJs en radiostations wereldwijd. Er werd ook gevraagd om een snelle release van meer muziek. We besloten spontaan om de release *One of 47/Architecture EP* uit te brengen en boden het aan als een gratis download op onze website.

Dit was ook een groot succes. Op de eerste dag is de server gecrasht vanwege de vele aanvragen. Een paar dagen later werden we genomineerd met het nummer *Architecture* als een nieuwe entree tot de German Electronic Webcharts (GEWC) en werden 8 hele weken in de Top 10 gepresenteerd. Dit was een zeer grote eer en verassing voor ons! We bereikten dit alles zonder een label of een promotievertegenwoordiging. Het werkte als "self-seller". Het zag er naar uit dat mensen ons gewoon erg graag wilden! Dankzij ons succes van de download EP hebben we een fysieke editie van de *One of 47/Architecture EP* uitgebracht. Deze cd met exclusieve remixen is gelimiteerd tot 300 kopieën en wordt geleverd met een gesigndeerd premium metal case. Een echt collector's item. Je kunt het niet in een platenwinkel krijgen, de cd is alleen te bestellen via onze webwinkel. Als we zo terugkijken, zien we dat de laatste maanden fenomenaal zijn gegaan voor ons.'

Dit jaar in april hebben jullie een show in Middelburg (NL) gedaan. Hoe was het en hoe denken jullie dat jullie muziek was ontvangen door het publiek?

Daniel: 'Middelburg was het eerste *[de:ad:cibel]* liveoptreden. We waren erg nerveus omdat het publiek toen met nog maar twee van onze nummers in contact was gekomen. Maar het optreden liep goed af. Na de reguliere tijd van 45 minuten schreeuwden de mensen "we want more!"

Uiteindelijk speelden we een uur. Niet slecht voor een nieuwkomende band, vind je niet? Dus we hopen dat we snel weer in Nederland kunnen spelen. Als je een organisator bent, kan je ons altijd bereiken via onze website www.myspace.com/deadcibel'

Kunnen we meer concerten van [de:ad:cibel] verwachten dit jaar?

Armin: 'Als we de kans krijgen om

te spelen: altijd! Maar op dit moment worden we niet gerepresenteerd door een boekingsbedrijf, dus het is moeilijk voor ons om de juiste contactpersoon te vinden voor optredens in Nederland. Wees dus vrij om ons te bereiken!'

FULL LENGTH ALBUM IN DE HERFST

Wat kunnen we nog meer verwachten van [de:ad:cibel] in de toekomst?

Daniel: 'Een paar dagen geleden hebben we een contract gekregen bij het bekende Duitse platenlabel ECHOZONE. Ons eerste full length album zal in de herfst van dit jaar uitkomen. Het album zal *Klondike* genoemd worden en er zullen 13 diverse nummers op staan. Er zijn ook enkele download EP's in planningsfase op dit moment.'

En last but not least, wat zouden jullie nog willen zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

Daniel: 'Kijk alsjeblieft naar onze webpresentatie op MySpace, Facebook of ReverbNation! We hopen dat we jullie snel zien tijdens een van onze liveoptredens in Nederland. Hartelijk bedankt voor jullie bijdrage en we hopen dat jullie naar onze muziek blijven luisteren!'

INTERNET

www.deadcibel.com

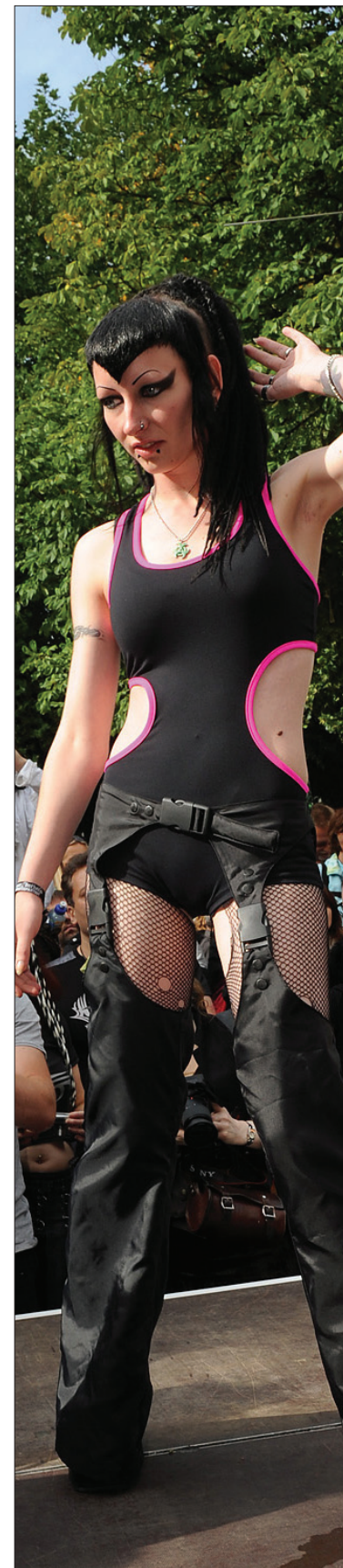
www.myspace.com/deadcibel



Modeshows

WAT WAS ER AAN MODE TE ZIEN OP SUMMER DARKNESS?

Deze keer in de fashionrubriek: een impressie van twee modeshows op het Domplein in Utrecht (NL), tijdens Summer Darkness 2010. Eerst drie foto's van de show van Linda Friesen en daarna drie foto's van de modeshow van Ultra Violet, een Antwerpse kledingwinkel.



Grendel

OVER MUZIEK EN PANNENKOEKEN BAKKEN

Op 14 augustus 2010, de zaterdag van Summer Darkness 2010, van 19.30 uur tot 20.30 uur was het podium van Tivoli Oudegracht van *Grendel*. De show begon sterk en de band leek goed in vorm... tot de muziek opeens uitviel. De band deed zijn uiterste best, maar de apparatuur was niet meer aan de praat te krijgen. Noodgedwongen werd de rest van het optreden afgeblazen en was het wachten op het optreden van de volgende band.

Als we sommige mensen zouden moeten geloven, zou net name *VLRK* (zang) daarna echt in staat zijn geweest om de hele tent af te breken uit boosheid. We vroegen hem toch of hij bereid was om alsnog een interview te geven en dat wilde hij gelukkig wel.



GRENDDEL IN HET KORT

Grendel is in 1997 ontstaan onder een andere naam, maar omdat die band werd opgesplitst werd de naam veranderd in de huidige naam. *VLRK* (aka *JD Tucker*) ging verder onder de naam *Grendel*.

In 2000 kwam de eerste promo CD uit, met onder andere de Nederlandse clubhit *Strangers*. Het duurde niet lang of de promo werd gedraaid op veel verschillende locaties in Nederland en internationaal. Het eerste album van de band, *Inhumane Amusement*, werd in 2001 uitgebracht bij het label NoiTekk. Daarna volgden *End of Ages* (EP), 2002 NoiTekk, *Prescription: Medicine*, 2004 NoiTekk, *Soilbleed* (EP), 2005 NoiTekk, *Harsh Generation*, 2007 Infacted Recordings, en natuurlijk *Chemicals + Circuitry* (EP), 2009 Infacted Recordings.

Tegenwoordig is *Grendel* uitgegroeid tot wat we toch wel Nederlands trots op het gebied van harsh EBM kunnen noemen. Tijd voor een interview.

"FREAK INCIDENT"

Op de dag na de show op Summer Darkness, met een ietwat en abrupt einde, lijkt *VLRK* toch verrassend vrolijk en kan hij zelfs zeggen dat het hartstikke goed met hem gaat. 'Het is heel jammer van wat er gebeurde. We weten ook niet wat er precies misging. We hebben het gecheckt, alles leek te kloppen en we hebben alles drie keer opnieuw opgestart, maar het probleem bleef, dat was het vreemde. Het is heel raar, gewoon een "freak incident". De apparatuur die we gebruiken, gebruiken we al vrij lang en er is nog nooit wat gebeurd. Ik vind het eigenlijk vooral jammer omdat

dat ter compensatie zou zijn van de vorige show, waar ik mijn stem ben kwijtgeraakt, en dan gebeurt er dit. Dat is een tamelijk grote teleurstelling. Maar we dachten, we kunnen er heel pissig of heel verdrietig om worden en we kunnen de hele avond somber voor ons uit gaan zitten staren, of we kunnen feesten. We hebben voor het laatste gekozen. We zijn gezellig onder de mensen en zo hebben we het ook geëindigd toen het verkeerd ging. We hebben geprobeerd om er toch nog iets van te maken en dat is vrij goed verlopen. De volgende keer maken we het driedubbel goed, zonder incidenten.'

Het volgende optreden van *Grendel* zal zijn op 9 oktober 2010 in 013, Tilburg (NL) en is onderdeel van de Infacted Tour. Andere bands die zullen optreden zijn *Heimataerde*, *Reaper*, *Orange Sector* en *Soman*.

PANNENKOEKEN BAKKEN

Een paar jaar geleden, toen er nog feestjes werden gegeven in het Waterfront in Rotterdam, heb ik *VLRK* daar ooit eens horen zeggen: optreden is net pannenkoeken bakken, de eerste mislukken altijd. Eens kijken hoe hij daar nu over denkt.

'Heb ik dat gezegd?'

'Weet je dat wel zeker?'

'Men, ik moet echt gaan minderen zeg!'

'Serieus?'

'What the f*ck had ik op?'

Ja, dat weten wij natuurlijk ook niet.

'Maar het is wel een leuke! Ik heb er ook niks meer aan toe te voegen, want ik vind hem best wel kick-eigenlijk.'

En of de pannenkoeken nu wel lukken?

'Ja, pannenkoeken, poffertjes, alles. Ja, en oliebolletjes.'

Ook belangrijk.

DE KOMENDE KERSTPLAAT

Als we alle albums van *Grendel* in chronologische volgorde achter elkaar luisteren, kunnen we een bepaalde stijlverandering ontdekken.

'Ja, dat heeft te maken met de muziek waar ik zelf naar luister, waar ik de meeste waarde aan hecht. Ik ga niet iets doen, omdat dat vol-

gens één of ander regeltje binnen een subcultuur zo hoort te zijn, zal ik maar zeggen. De laatste EP klinkt bijvoorbeeld heel anders, omdat ik een aantal aspecten die ik voorheen veel gebruikte echt compleet zat was. Dat zegt niet dat ik dit definitief zo voortzet. Dat is iets wat mensen heel verkeerd hebben begrepen. Mensen horen één ding en denken: de band is overgestapt naar dit en gaat nu zo verder. Dat is absoluut niet het geval. De komende CD is eigenlijk het meest logische vervolg op *Harsh Generation* dat je maar kunt bedenken, maar dan vele malen beter. Zelfs als ik zelf naar *Harsh Generation* luister, vind ik het gewoon echt een wereld van verschil. Het nieuwe album heeft nog steeds dat high energy gevoel, maar dan

met meer complexiteit, meer lagen. Dus het houdt je lang bezig, je kunt ernaar blijven luisteren en je zult altijd nieuwe dingen horen.'

'Ik luister zelf veel naar tech-trance, psy-trance, house, progressive



house en allemaal van dat soort dingen. Ik ben nu veelal bezig buiten de dark scene, want daar binnen stagneert het heel erg op dit ogenblik. Alles teert op wat er al bestaat, terwijl er zulke gave sounds zijn te vinden daar buiten. Maar wel met hetzelfde gevoel, dezelfde sfeer erin. Een voorbeeld van zo'n detail uit de minimal techno en minimal house is een heel subtiele laag beatboxing. Laat ik maar zeggen, een drumkit bestaande uit menselijke geluiden. Dat geeft toch weer een heel extra gevoel, een hele extra swing. Je hoort het bijna niet, maar toch is het er wel. Het is een hele stap vooruit. Je moet het gewoon horen!'

'Maar momenteel zit de dark scene qua creativiteit en innovatie

voorlopig een beetje op een laag pitje. Er zal wel weer een nieuwe golf aankomen, maar die zal weer totaal anders zijn, waarschijnlijk dark rave. Er zijn veel mensen die meer de dance richting op gaan.' VLRK moet dan ook hard lachen als we hem vragen naar zijn mening over mensen die zeggen dat de scene dood gaat. 'Ja, dat zeggen mensen altijd als er weer iets anders bij komt. Klagen over nieuw, vers bloed in de scene is precies hetzelfde als klagen over de jeugd van tegenwoordig. Dat is oubolligheid.



Ik denk, dat als je echt geïnteresseerd bent in muziek, dan wil je misschien wel echt open staan voor nieuwe dingen, dan ga je daar niet in mee.'

Het nieuwe album zal eind dit jaar uitkomen. 'Het wordt dus een kerstplaat.'

MEER OPTREDENS

Natuurlijk kunnen we de komende tijd ook nog een hele boel optredens van *Grendel* verwachten. 'Zeker ja. We hebben dan die Infacted

Tour en er komt nog een Europese toer. In september doe ik ook nog een DJ-toer in een aantal landen in Europa, waaronder Portugal en Duitsland, en waarschijnlijk ook Engeland.'

Veel toeren is dus duidelijk geen probleem voor VLRK. 'Nee. Ik vind het vreselijk om thuis te moeten zitten, of om stil te zitten überhaupt. Ik ben niet iemand die thuis voor de buis gaat zitten. Ik moet altijd onderweg zijn, er moet altijd verandering zijn.' Stadions ooit? 'Uiteraard, wie wil dat niet? Ik

begrijp dat een hoop mensen zich bepaalde bands willen toe-eigenen, alsof het hun exclusieve dingetje is, maar ja, er is niks mooiers dan een station vol met mensen die voor één band komen. Het is echt een droom. Niet per se vanuit commercieel oogpunt. Als ik meer van mijn uren terug zou zien is dat altijd lekker, maar het gaat om de muziek. Hoe meer mensen er naar luisteren, hoe beter, en daar beleef ik plezier aan.'

VIER KEUZES

Verleden of toekomst?

'Toekomst. Verleden is gedaan en toekomst brengt kansen. Het verleden, daar kan je niks meer aan doen, aan toekomst wel.'

En vind je het verleden niet belangrijk om betere keuzes te kunnen maken in de toekomst?

'Jawel, daar leer je van, maar alles wordt toegepast in de toekomst. Ik ga niet bij de pakken neer zitten. Ik heb wel betere dingen te doen, in de toekomst. Pannenkoeken bakken,' lacht Jos.

Realiteit of fantasie?

Na even nadenken zegt VLRK: 'Ik zou zeggen: fantasie. Ik zou liever de realiteit van me af zetten en in mijn eigen beleving gaan leven, wat je dan mijn fantasie zou kunnen noemen. Er zijn mensen die ook actief zijn in deze muziekscene die dat doen. Ze hebben hun eigen realiteit gecreëerd, vanuit hun fantasiewereld. Zij komen daar op ideeën en zeggen: dit is mijn wereld en dit vind ik mooi.'

Zou je jou daarentegen wel down to earth kunnen noemen?

'Ja, heer erg. Ik ben meer een praktische persoon dan een emotionele persoon, dus in dat opzicht ben ik wel heel erg down to earth. Maar tegelijkertijd vind ik het fijn om daaraan te ontsnappen.'



Een goed optreden of een rustige zonsondergang op het strand?

'Een goed optreden,' zegt VLRK zonder twijfel.

Dat dachten wij al. Maar heeft iedereen mens niet soms wat rust nodig?

'Nee. Stil zitten en rust... dat heeft elk mens nodig, maar ik hou daar niet van.'

Tot slot: bier of wijn?

'Ik drink geen wijn, dus bier.'

AAN DE LEZERS

Tot slot heeft VLRK nog een bijzonder intelligente en opmerkelijke boodschap voor de lezers.

'Nou, als je echt lekkere pannenkoeken wilt bakken, de eerste zullen altijd mis gaan. Maar als je het blijft proberen, dan kun je uiteindelijk ook poffertjes bakken. En zodra je die onder de knie hebt, dan kun je verder gaan naar oliebolletjes. Dat wilde ik even zeggen. Ik vind het belangrijk dat mensen dat weten. Dus: wil je pannenkoeken bakken? Eerst de pannenkoeken. Ja.'

INTERNET

www.myspace.com/grendel

Pretentious, Moi?

[HTTP://WWW.MYSPACE.COM/PRETENTIOUSMOI](http://www.myspace.com/pretentiousmoi)

Deze maand koos ik voor *Pretentious, Moi?* als myspaceband. In 1994 als solo project opgericht door Tim Chandler, maar tegenwoordig verder uitgebreid met de beste muzikanten die er op Britse grond rondlopen, zijnde Gordon Young, Christian Tonkin, Matt Helm en Rachel Iden, Net omwille van al dat talent samen in één band, wou ik wel eens weten waarom de band niet meer bekendheid heeft. Tim zelf werd bereid gevonden om deze en andere prangende vragen te beantwoorden.

Hoi, hoe gaat het? Is de zomerse hitte wat te genieten?

'Londen broeit op dit ogenblik. Als je goed door de straten van Whitechapel kijkt, kun je ons fladderend van schaduw naar schaduw terugvinden, zoals gothic slechteriken...

Eerlijk? We proberen van niet verbrand te geraken.'

Ik vond *Pretentious, Moi?* altijd al een geweldige bandnaam, kan je ons wat meer vertellen over de betekenis er van?

'Fijn dat je dat vindt, het was eerder een vergissing – de naam was meer van toepassing toen "de band" alleen uit mijzelf bestond. En het is nu eenmaal moeilijk van bandnaam te veranderen als je er eenmaal mee naar buiten bent gekomen en dat is abrupter gegaan dan

ik verwacht had! Dus zitten we vast aan de meest onuitsprekbare naam die er bestaat! Maar ach, het is een knipoog naar het "alternatief" zijn, zo worden we opzettelijk verkeerd begrepen, bewust anders zijn dan de rest. Niet te vergeten, het is de kortste grap in de Engelse taal, die mij waarschijnlijk ook wel samenvat.'

Sommigen van jullie zitten in meer dan één band, hebben een voltijd baan. Hoe valt dat met elkaar te combineren?

'We hebben allemaal andere bands lopen, Matt stelt momenteel een klein festival samen, Rachel heeft *Adraste*, Chrstian en ik zitten allebei ook in *Mauskript* en staan op het punt een nieuw album te schrijven. Omdat *Pretentious, Moi?* een, gothicband is, is het materiaal voor

de band makkelijk te scheiden van al de rest dat ik schrijf (het is te miserabel om elders te gebruiken). Gord heeft het waarschijnlijk het zwaarst, gezien hij lesgeeft in muziektechnologie kan hij er nergens aan ontsnappen!'

Ook al klinkt *Pretentious, Moi?* toegankelijker voor een groot publiek en doet Tim's naam een belletje rinkelen binnen de gothic-scene, er zijn maar weinig mensen die van *Pretentious, Moi?* gehoord hebben. Enig idee hoe dat komt?

'Wel, tot nu toe waren er alleen demo's van de albums. Deze werden verzonden naar DJ's, enkele promotors en naar diegenen waarvan ik op hun mening vertrouwde. Dus heeft het nooit een groot publiek bereikt en werd dat er ook nooit van verwacht. Nu het album uit is, hoop ik dat het zich gaat uitbreiden.'

De band is niet getekend bij een label, vind je dit erg of is dit geen prioriteit van de band?

'Het was opzettelijk. Er zijn enkele



goede labels, die geweldig werk verzetten om de scene te promoten. Maar aangezien het project zo lang in de maak was en de naam al naar buiten was geraakt, was het gemakkelijk genoeg om het zelf verder naar buiten te brengen. Dit bracht ons dichterbij het publiek dat onze

muziek goed vindt. En we hopen zo op meer feedback over wat goed en slecht is. Jammer is dat de meeste promotie door DJ's en mond tot mond reclame moet gebeuren. Maar een pluspunt daarentegen is dat er veel mensen in de scene zijn die actief interesse hebben in

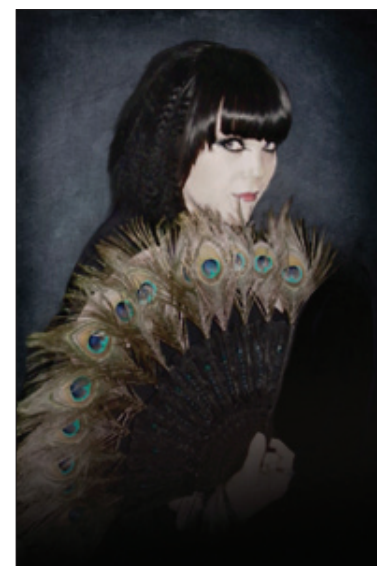
muziek en constant uitkijken naar nieuwe dingen.'

Hoe belangrijk zijn sites als myspace, facebook, etc. voor de band?

'Die zijn erg belangrijk voor ons, vooral voor het krijgen van feedback, wat we (buiten wat statistieken) niet krijgen via de website. Myspace valt er een beetje buiten, maar brengt ons in contact met heel wat gelijkdenkenden. En omdat het niet geografisch beperkt is, laat het ons toe om bijna overal op te treden, wat enkele jaren geleden ondenkbaar was als je geen boekingsagent had die werkte aan zulke zaken.'

Zelf enige bands ontdekt door zulke profielsites te bezoeken?

'Niet echt ontdekkingen, het staat ons toe contact te houden met bands waar we mee opgetreden hebben. Als je enkele jaren geleden



een andere band ontmoette, werkten we de optredens af, dronken we ons gezamenlijk een stuk in de kraag en dat was dat. Tegenwoordig is het veel makkelijker om contact te houden (zonder stalkerig te zijn), en is er veel meer onderlinge steun tussen de groepen, zeker in de zin van internationale promotie enz. Dit staat ons dan weer toe om samen met andere bands ons een stuk in de kraag te drinken - wat altijd plezierig is. Er zijn vele gelijkgezinde bands daar buiten, die geweldig gezelschap zijn, zo-

als *Golden Apes*, *Espelho Mau*, etc. En we hebben ook het geluk dat er veel bands zijn die een zelfde aanpak hebben, zoals de mannen van *Grooving in Green*, *Vendemmian*, etc., die ook nog eens geweldig reisgezelschap zijn.'

Je hebt onlangs opgetreden in Withby, in de U.K., het thuisland, hoe was dat?

'Het is altijd leuk om in Withby op te treden, met onze andere bands hebben we daar vroeger al gestaan. Maar dit was ietwat speciaal omdat

het het eerste *Pretentious, Moi?* optreden was in de U.K. Het publiek was fantastisch, zoals altijd, maar met zoveel vertrouwde gezichten is het makkelijk om afgeleid te raken (meestal omdat ze jou proberen af te leiden).'

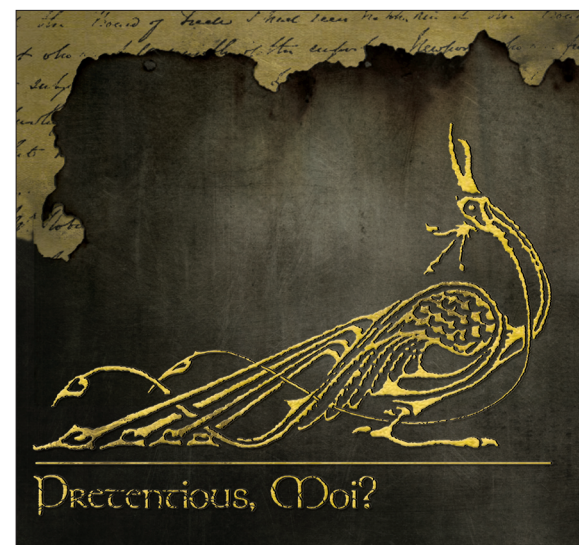
Enige optredens gepland in de toekomst? Hoe denken jullie over optreden in Nederland?

'We zijn net terug van DV8 in York, wat wel leuk was. Het was tevens ons eerste optreden sinds het uitbrengen van ons album en het is echt geweldig om de reactie er op mee te krijgen. Tot nu toe waren het nogal lege uitdrukkingen van de meesten, maar nu pikken de mensen op hoe de nummers gaan en reageren overeenkomstig, wat een hele nieuwe dimensie toevoegt aan de live optredens, want het was zo ongeveer eenrichtingsverkeer. Het is een geweldig gevoel om de dingen die je tegen je publiek roept, teruggeroepen te krijgen! Het volgende optreden dat er gepland staat is in Dornbirn, Oostenrijk, daarna gaan we naar Lissabon. We zouden Nederland graag aan het lijstje toevoegen en we hebben er enkele goede contacten, dus hopelijk geraken we snel tot bij jullie. Zeker ook omdat we enkele Nederlands sprekers in de "gang" hebben. Zo krijgen ze de kans om te tonen hoe goed ze de taal kennen, terwijl de rest wat onsamenhangend brabbelt - zoals altijd.'

Nog een laatste vraag: iets dat je wenst te zeggen aan onze lezers?

'Alleen dat we hopen dat onze wegen elkaar snel kruisen! Als je de kans hebt, beluister onze nummers al eens via de website: www.pretentiousmoi.com.'

Bedankt, Tim!



CD-REVIEW

Pretentious, Moi?

Het is voor mij best moeilijk om een onbevooroordeelde mening te geven over het debuutalbum van de Britse band *Pretentious, Moi?*. Ik heb de band zelf nog maar recent ontdekt en ik was meteen wild van de song *Now and Again*. Vervolgens ben ik met dat als drijfveer het internet wat gaan uitspitten en kwam ik al gauw uit op de officiële site en de mspace van de band. Toen we Tim - zanger en oprichter van de band - te pakken hadden gekregen voor een interview, belandde er tevens een promopakketje met daarin de cd zomaar op de mat van Noize Magazine. Je kan je vast wel voorstellen dat ik maar al te blij was dat ik de review van dit album mocht doen!

Ik heb *Now and Again* even uit mijn playlist gehaald zodat ik ook met volle aandacht naar de rest van de cd kon luisteren. De andere 12 songs die terug te vinden zijn op

deze cd bleken zeker ook de moeite waard te zijn. De openingstrack is qua zang in handen van Rachel Iden (jullie misschien nog bekend van o.a. *Die Laughing* en haar sessievocalen bij *Redemption* en *Complicity* in de 90's). Per-

soonlijk was ik wel blij te horen dat *Pretentious, Moi?* niet aan die momenteel populaire opera-achtige zang doet, want die is er - naar mijn mening - al genoeg te vinden. Het heeft eerder een *Enya* achtige feel om daarna mooi over te gaan in de song *The garden*. Wat ik ook fijn vind, is dat de vrouwelijke vocalen niet overheersen op de cd. Ze zijn een welkome ondersteuning bij sommige songs, zonder dat ze gaan tegensteken of vervelen. Al met al kan men van *Pretentious, Moi?* catchy nummers verwachten die zelfs van bij de eerste luisterbeurt al wat mee te zingen zijn, of op z'n minst mee te neurien. Persoonlijk vind ik ze heerlijk dansbaar, zonder dat de muziek echt aan het dreunen gaat. Het behoudt een aangename beat, die tevens uitnodigt om toch te gaan dansen en wordt aan ons gebracht door Englands fijnste muzikanten Want buiten Tim en Rachel wordt deze formatie gevormd door

Gordon Young van o.a. *Seraphin Twin* en *Dream Disciples*; Christian Tonkin die nu samen met Tim nog in *Manuskript* speelt en ook wel bekend is van *D.U.S.T.* en Matthew Helm(jullie misschien wel bekend van *Wasted talent* en *Panic*). Een ander favoriet nummer van mij is *Faith and Reason Part Company*. Het heeft een beetje een folk-achtig gevoel. Dit kan ook puur aan mijn verbeelding liggen, want ik zie een traditioneel dansje voor ogen waarbij de dames met de rokken zwaaien.

Vergis je ook niet in de benaming van het nummer *Malina*. De naam zou voor verwarring kunnen zorgen, omdat *Lacrimosa* eerder een nummer uitbracht met dezelfde titel, maar verder dan dezelfde benaming gaat het niet..

Ik ben ook fan van Tim z'n stem, die op mij een iets of wat betoverende werking heeft, een beetje zoals wijlen Jan Kenneth Barkved van *Elusive* had. Wil je een erg bekende (ook wel clichématige) vergelijking met de stem van Tim maken dan zou je een naam kunnen noemen zoals die Ville Valo, hoewel dat misschien wat ver gezocht is.

Pretentious, Moi? maakt muziek zoals deze in de jaren '90 in Duitsland en de U.K. gemaakt werd. Wie van zulke muziek houdt: ga naar naar de *Pretentious, Moi?* website en schaf dit leuke cd'tje aan.

Nu maar hopen dat Tim en zijn band snel op Nederlandse of Belgische bodem komen te staan zodat we ze ook live eens kunnen aanschouwen. Ik ben in elk geval aanwezig, jullie ook?



Camden Town

HIER MOET JE GEWEEST ZIJN!

Camden Town. Iedere (cyber)gothic die zichzelf ook maar een klein beetje serieus neemt, heeft er wel eens van gehoord. Maar, wat moet je nou zeker niet missen als je er (nóg een keer) naartoe gaat? Deze keer: groeten uit Camden Town!



CAMDEN TOWN

Camden Town wordt soms kortweg Camden genoemd, maar moet niet worden verward met het gelijknamige district. Camden Town ligt 3,7 km ten noorden van Charing Cross en is bekend vanwege de Camden Market.

Voor vele jongeren is het nu dé place to be in de Britse hoofdstad. Duizenden mensen komen naar Camden Town, vooral tijdens de weekenden, soms slechts om de sfeer te proeven, iets te drinken in één van de vele trendy bars, of om te genieten van de optredens van straatmuzikanten en andere performers.

Op 9 februari 2008 woedde er een enorme brand in de wijk. Enkele cafés en pubs raakten vernield en vele gebouwen liepen schade op. Niemand is gewond geraakt.

WINKELS ZOEKEN

Maar waar moet je nou precies zijn als Nederlandse (cyber)gothic in Camden Town? Mocht je van plan zijn om naar Camden Town te gaan, check dan om te beginnen zeker even de website van Camdenguide. Hierop vindt je een hele



hoop winkels op stijl gesorteerd, markten, uitgaansgelegenheden, plattegronden, algemene bezoekersinformatie en informatie over tentoonstellingen, films, theater, restaurants, bars en nog veel meer. Kortom: alles wat je moet weten over Camden Town!

REISTIP!

En dan nog even dé gouden reistip voor iedereen die van plan is om naar Camden Town te gaan: ga niet op zondag! Dan is het metrostation tussen 12.00 uur en 16.00 uur gesloten, vanwege de overbevolking door de massa's toeristen die er dan op af komen.

NIET TE MISSEN

Verder hebben wij zoals altijd speciaal voor onze lezers een aantal winkels geselecteerd die je zeker niet mag missen!

Cyberdog

De eerste winkel waar je natuurlijk geweest moet zijn, is Cyberdog. Deze gigantisch grote winkel bevindt zich aan de Stables Market en is ingericht als club, compleet met dansers en overladen met veel neon.

www.cyberdog.net

Darkside

Deze winkel is gevestigd aan 245 Camden High Street en is meer gericht op industrial en verkoopt vooral kleding van de merken SDL, Lip Service, Mercy, etc.

www.darksideofcamden.co.uk

Criminal Damage

De naam zegt het al, deze winkel verkoopt natuurlijk uitsluitend kleding van het merk Criminal Damage. Het adres hiervan is 204 Camden High Street.

www.criminaldamage.co.uk

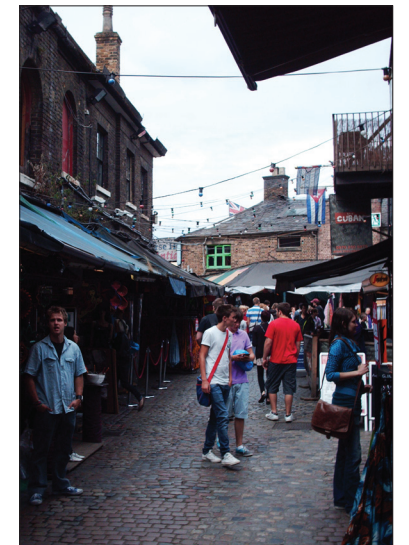
Hexagon

Hexagon is een klein en zeer goed verstopt goa-winkeltje aan de Chalk Farm Road. Moeilijk te vinden, maar niet te missen als je er langs loopt. Dit komt vooral door de opvallende muziek en de zeer psychedelische en fluoriserende inrichting.

www.hexagonexperience.com

Black Rose

Dit is één van de wat grotere en bekendere winkels in Camden Town en bevindt zich direct naast de Cyberdog aan de Stables Market. De winkel verkoopt de laatste tijd bijna alleen nog maar



rockabilly en psychobilly kleding.

www.myspace.com/blackroselondon

Electric Ballroom

Electric Ballroom is overdag een winkel en 's avonds een club en verkoopt allerlei soorten kleding voor een vrij lage prijs.

www.electricballroom.co.uk

Kleiner winkeltjes

Het is ook vooral een aanrader om bij de kleinere winkeltjes zonder naam binnen te gaan, want daar hebben ze ook echt vaak gave spullen voor bijna geen geld.

Verder zijn er echt té veel tatooshops (om de vijf meter) en veel te veel eten (om de tien meter kun je wel weer iets te eten kopen), vooral veel Chinees en Indisch. Souvenirwinkels en -kraampjes? Helaas, ook Camden Town staat er vol mee.

Hier en daar is ook een bar om eens wat te drinken na het veel te zware shoppen.

INTERNET

En dan is hier tot slot nog even de website van de Camdenguide: www.camdenguide.co.uk



Emilie Autumn

'IK HOOP DAT IK OOI MIJN VLEUGELS TERUG KRIJG.'

Toen *Emilie* vier jaar oud was was, vroeg ze haar ouders om een viool. En die kreeg ze. Toen ze op de leeftijd van vijftien jaar kwam, ging ze naar een prestigieuze muziekschool in de Verenigde Staten: de Indiana University School voor muziek in Bloomington, Indiana, en de rest van het verhaal kennen we. Eigenlijk behoeft *Emilie*, die inmiddels al talloze albums en single's heeft uitgebracht, natuurlijk geen lange introductie meer. Laten we dus maar snel verder gaan naar het interview.

Heeft u een ultiem doel dat u wenst te bereiken met uw muziek?

'Ik denk dat het voor mijzelf, en alle anderen die de stap nemen, om angsteloosheid draait... en vrijheid, in zekere zin. Maar mijn doel is om het punt te bereiken waarop je niet langer bang bent voor wat anderen denken, of wat er met je kan gebeuren. Het gaat echt allemaal over eerlijk zijn en de waarheid vertellen, zonder daar bang voor te zijn en mensen die naar mijn shows komen kijken, zoeken hetzelfde gevoel. Al gaat het om wat voor soort kleding je draagt, of om hoe je er uit ziet, iets waar wij als weirdo's allemaal in zekere mate in ons leven mee te maken krijgen. Je biedt je excuses daar niet voor aan, zelfs niet tegenover je partner. Dit is een veilige haven waar je nergens je excuses voor moet aanbieden. Met muziek is dat exact hetzelfde principe.'

U heeft een talrijk gevolg gekregen. Had u ooit verwacht dat uw muziek zo veel mensen zou raken?

'Nee, helemaal niet! Eigenlijk was dat cultus-achtige gevolg er ook nog helemaal niet voordat het *Opheliac* album uitkwam, vooral in Amerika. Als ik dat album nu niet opgenomen had in de studio, zou er iets vreselijks gebeurd zijn. Het album klinkt heel melodramatisch. Voor mij betekent het: als je dit van

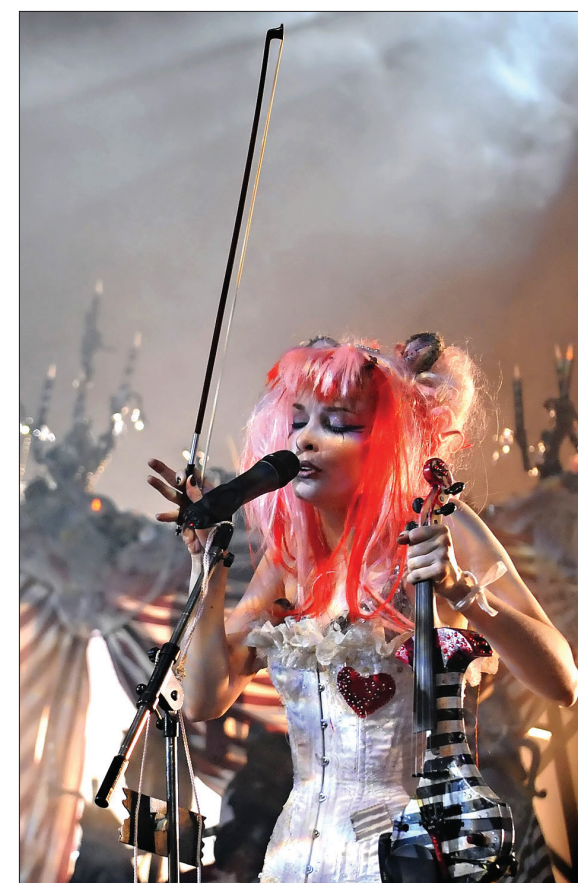
daag doet, kan je een dag langer leven. Ik ging op dat moment door een moeilijke periode.'

'Tijdens het maken van dit album, had ik totaal geen verwachtingen van wie er ooit naar zou gaan luisteren - als dat al het geval zou zijn - en of ik het wel ooit zou uitbrengen! Ik zat op dat moment niet bij een platenlabel en ik had geen idee wat voor publiek het zou aantrekken, mocht iemand het ooit te horen krijgen. Het kon een gothic-publiek zijn, of rock, of zelfs een f*cking countrypubliek. Je weet het echt niet op zo'n moment. Oké, ik had wel een vermoeden dat het geen country zou worden... maar toch! Het was niet gemaakt voor een specifiek genre. Dat is best ironisch, want dat is nu net de reden waarom het zo veel mensen aangesproken heeft. Ondanks alle rommel die je naar je hoofd geslingerd

krijgt, in de vorm van slechte muziek en films, reageren de mensen er nog steeds op als iets echt is. Ze beseffen dat en snappen ook dat het niet bestemd was voor een specifiek publiek. Ik maakte het geheel voor mezelf.'

Betreffende de inspiratie van uw werk: de hele wereld lijkt wel in de schrijfsels van Shakespeare en een aantal andere meesterlijke denkers te passen. Is het niet frustrerend dat, hij uiteindelijk alles heeft begrepen wat wij zijn, en misschien ooit zullen zijn. Om steeds weer dezelfde gedachten en ontdekkingen af te spelen? De gedachte dat we altijd in zijn schaduw zullen leven...

'Nee, zo denk ik er niet over. Voor mij gaat het over acceptatie dat...



www.alskaer.nl

alles.... Ik heb gehoord dat producenten, documentairemakers, en dergelijke, gezegd hebben dat elk verhaal en elke film die ooit gemaakt zal worden, elk boek dat ooit gedrukt zal worden, elk schilderij dat ooit gemaakt zal worden, kennis put (bewust of onbewust) uit Shakespeeriaanse archetypes of uit zijn verhalen. Hij schreef zó veel... Het is wat mij betreft geen kwestie van in zijn schaduw leven. Het is eerder een soort... waardering, een soort dankbaarheid voor het maken van een landkaart voor ons van de gehele mensheid. Het is zo fantastisch dat iemand die niet zo werelds was - hij is bijvoorbeeld nooit in Verona geweest) toch alle intieme details van die dingen kende. Ik denk dat het iets heel moois is dat alles terug leidt naar hem, en dat hij dat ook verdient! Hij was gewoon zo ongelooflijk gevat!

De afgelopen jaren hebben we ons langzaam een weg gebaand naar de onthullingen van de geheimen van het "Asylum", maar wat zal de toekomst ons brengen?

'Ik denk dat het boek alles zal uitwijzen en tonen. Het is de sleutel! Het is hetgene dat je die wereld inleidt en dan zal je alles leren. Misschien zelfs meer dan je zou willen weten... Alles over mij persoonlijk, want het is een autobiografisch werk. En wanneer het boek uit is, is die realiteit die zo veel groter geworden dan mijzelf en deze muziek, de wereld van het "Asylum" is zo immens en groot, groter dan ik ooit zal zijn. Je zal weten hoeveel cellen er zijn, wie zich er bevindt en zelfs wat we eten. Dit alles zal het beeld vormen, waarvan volgens mij iedereen hier en daar al kleine deeltjes wist. Maar het komische is dat zelfs de meest gepassioneerde



fans, die alles van deze wereld denken te kennen, geen idee hebben hoe het echt zit! Echt geen idee!' 'Maar gelukkig, voor degene die het boek al doorgelezen hebben, was de reactie veel beter dan ik had kunnen hopen.' 'Er is een immense hoeveelheid humor die in de muziek en in de shows verwerkt zit. Die hebben we zeker nu nodig, want we brengen een hoop zware en donkere onderwerpen aan het licht. Je hebt die humor nodig, want we willen geen weemoedige feesten houden. We gaan niet zielig doen en over onszelf en over al onze problemen praten. Het draait om het vinden van een manier om met dit alles te lachen, al is het de ironie van de situatie.'

Ik heb een vraag over de "Crumpets". Hoe vind u ze? Het is vast niet eenvoudig om ze op het podium zetten en hen je wil op te dragen denk ik.

'Nou ja... het werkt enkel omdat ze niet normaal zijn, hell no! Ze zijn geschikt! Maar op de meest prachtige manier. Het zal gek klinken, maar "Crumpets" worden geboren, niet gemaakt. Als je bestemd was om hier een deel van uit te maken, ben je het al... als je

ze ziet weet je zelf gewoon dat ze er voor bestemd zijn. Het is een soort magnetische aantrekkingskracht. Je zult vast hetzelfde antwoord krijgen als je het aan hen vraagt.' 'Er is dagelijks op zijn minst één ogenblik waarop we naar elkaar kijken en ons afvragen hoe dit alles zo perfect kan zijn, hoe we elkaar gevonden hebben... de waarheid is: we zijn alle vijf echt geweldige vriendinnen. Dat is iets wat ik in mijn leven kan appreciëren, en het feit dat ik hier nu met jullie kan praten, die kans krijgt niet iedereen. Niet iedereen krijgt iemand die het iets kan schelen wat je denkt. Dat is iets wat ik zelf nog steeds niet vanzelfsprekend vind. Ik krijg de kans om de wereld af te reizen met mijn vier beste vrienden en geweldige medewerkers. Dat is wat ik mag doen met mijn leven, dus hoe kan ik eigenlijk klagen? Ik heb eigenlijk veel om blij mee te zijn. Ik probeer mezelf daar elke dag aan te herinneren, want naast deze zware sh*t waar ik doorheen moet, heb ik veel om te waarderen. Ik probeer een balans te bewaren.'

Over het boek: we weten dat sommige mensen de publicatie hebben laten uitstellen. Kan u ons hier iets over vertellen?

'Ik moest kiezen of ik namen veranderde, locaties of plaatsen verborg en hoeveel ik zou vertellen. Mensen schijnen te denken dat ik een klein meisje ben dat ze hun wil kunnen opleggen, iets waar veel vrouwen mee te maken krijgen, iets dat nooit echt verdwijnt. Het zijn het soort bedreigingen zonder reden, maar ze zijn voldoende om over na te denken. Je vraagt jezelf af of je iets intelligents doet voor jezelf, maar ik besloot dat ik niets te verliezen had! Dus ik vertelde de echte waarheid en ontdekte dat er geen enkele legale grond is waarom je dat niet zou doen. En wat er na-



dien ook zou gebeuren, maakte voor mij niets meer uit, het kon me niets meer schelen. Het belangrijkste was de waarheid van het verhaal vertellen. Dit boek is allicht het meest fundamentele wat ik ooit gedaan heb en ooit zal doen! Wat er nu ook mag gebeuren, so be it, het is een beetje zoals het *Opheliac* album, zo laag bij de grond zitten dat er echt niets meer te verliezen is. Dat maakt het heel eenvoudig om angsteloos te zijn en om er niets om te geven wat anderen denken. Wat is het ergste dat er kan gebeuren? Veel erger dan hoe ik er nu aan toe ben is vrijwel onmogelijk! Bring it on!

Er is een enorm verschil tussen het *Opheliac* album en de vorige albums, kunt u ons vertellen hoe dat komt?

'Je kunt het vergelijken met opgesloten zitten. Het moment waarop je er niet langer tegen kan vechten om een deel van de wereld uit te

maken. Al je fysieke, mentale informatie, welke medicatie je neemt, al je rechten en elk deel van jezelf wordt je ontnomen. Je zal nooit meer dezelfde zijn.'

'Maar je moet niet proberen om normaler te zijn dan je in werkelijkheid bent. Wanneer dat gebeurt, ben je echt een ander iemand geworden. Je wandelt anders, denkt anders, praat anders en zingt anders. Ik had een compleet andere stem na alles wat er gebeurd was! Het was alsof ik gewoon niet iemand moest proberen te zijn die zingt om anderen vrolijk te maken, of om een licht aan het einde van de tunnel te zijn.'

'Ik hoop eigenlijk dat ik ooit mijn vleugels terug krijg, want dat is iets prachtigs. Ik gedroeg me zo om te overleven en om niets geven om wat anderen dachten. En voor het eerst in mijn leven, ga ik overal zonder angst doorheen.'

'Dat levensveranderende moment veranderde echt ALLES.'

Front Line Assembly

REGEN, REGEN, WAT VOOR REGEN?

Op een regenachtige dag in Utrecht hadden we een afspraak met *Front Line Assembly (FLA)*. Het zou in eerste instantie in Tivoli Oude Gracht zijn, maar het bleek verplaatst naar Tivoli de Helling. Dus na nog een stuk door de regen hadden we dan eindelijk als twee verzopen katten een interview met *FLA*.



Wat betekent *Front Line Assembly* voor jullie?

‘Wel, ik was een enorme fan van industrialmuziek en enorm geïnteresseerd in de wereld, het leger en de politiek. De muziek die we maakten, in die elektronische scene, was erg experimenteel, en ik vroeg me af: “wat zou dit allemaal kunnen beschrijven?” en toen hoorde ik ze op tv praten over de front linie en heb ik enkele dingen bij elkaar gezet en ik vond dat het alles omvatte: van het op de eerste rij aanwezig zijn in de muziek tot alles wat belangrijk is, zoals oorlogen en de geschiedenis. Het “assembly” gedeelte komt van het samenbrengen van delen, zoals het samenbrengen van de mensen hun gedachten vooropgesteld. Ik vond -persoonlijk- dat het al die dingen samen betekende en zo kwam ik dus op de bandnaam.’

Hoe kwam je op de naam van de recente cd *I.E.D.* en wat wil je daar mee zeggen?

‘Wederom, zoals alle andere titels, weerspiegelt het *Front Line Assembly*: improviseren met elektronische apparaten. We gebruiken elektronische muziek, we experimenteren ermee en we improviseren ermee. We komen uit Noord-Amerika en met alle oorlogen die er gaande zijn, met al die soldaten die sterven door explosies, een foto van een jonge man die daardoor om het leven gekomen is; het is wekelijkse kost.’

Je zei net dat de oorlogen wel altijd doorschemeren in je muziek, was het altijd al zo? Hoe wil je die verhalen brengen naar de mensen toe?

‘Ik begin altijd met een verhaal te vertellen, omdat het zo boeiender

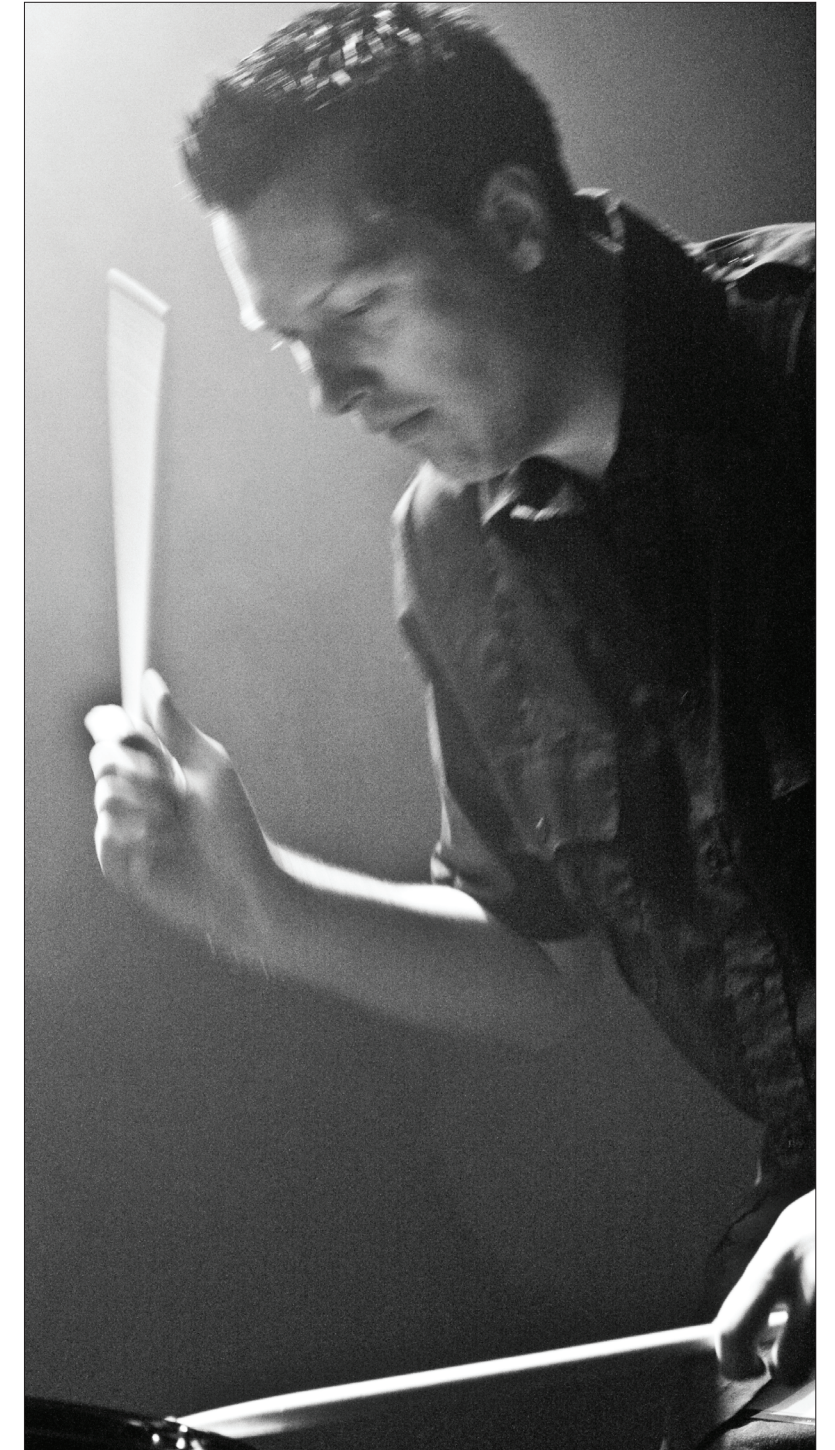
wordt om de dingen te bekijken. Hier is de aardbol, je kijkt er dan naar en je gaat dan je verhaal vertellen, zonder mensen te vertellen wat ze zouden moeten denken of zouden moeten doen. Ik vind dat je beter je eigen gedachten kunt hebben, je eigen mening en je eigen manier van reageren op dingen. Mijn teksten geven weer wat ik zie en hoe ik het ervaar, zonder daarbij de meningen van de mensen te willen beïnvloeden. Ik probeer ze te motiveren om iets te voelen, meer van: “hé, wat denk jij er over?, ga je er iets aan doen of doe je dat beter niet?”. Ik geloof echt dat regeringen teveel macht bezitten en dat ze maar doen wat ze willen, ook al vinden wij het maar niks: belastingen verhogen, oorlogen beginnen, jonge Amerikaanse mannen die dan naar die oorlogen moeten; jongens die uit arme gezinnen komen, want ja, het is werk voor ze. Het is een rotbaan, omdat het zo kan zijn dat je er van de ene op de andere dag niet meer bent, of je zwaar gewond bent, bijvoorbeeld in je gezicht, en dat op je 22^e, 23^e...’

Waarom koos je voor de kleuren rood, wit en blauw met het nieuwe album? Heeft dit iets te maken met de dingen waar je over zingt?

‘Dave McKean maakt als sinds *Millennium* ons artwork en hij is zo’n beetje de stille stem van de groep. Wanneer er naar artwork werd gezocht, gaf ik hem de muziek en de albumtitel; hij komt dan op de proppen met zijn eigen interpretatie. Zo wil ik dat het gaat. Ik zie het niet zitten om hem te vertellen dat het er zo en zo moet uitzien, dat is niet eerlijk. Het is zijn reactie, zoals bij de muziek, de titel en de teksten interpreteert. Hij interpreteert

het correct en dat doet hij bij alle afgelopen albums. Je zou natuurlijk ook een vanzelfsprekende foto kunnen plaatsen, iets gruwelijks, maar daar gaat het mij niet om,

ik vind dat niet interessant. Zoals hij het gebracht heeft, laat het meer ruimte over voor een eigen definitie van wat het is. Je kan niet meteen zien wat het is: is het goed,





slecht, buitenaards, of iets anders? Het lijkt me een vreemd object. Het begrip verandert samen met je interpretatie.'

Wat ik me net bedacht, is dat de kleuren rood, wit en blauw wel vaak terug te vinden zijn op vlaggen over de hele wereld.

'Dat heb je gelijk in. Dit album gaat steeds dieper en dieper.'

Even over het artwork: we zien jullie nooit zelf op foto's van de cd-covers, of op promomateriaal, wat is het idee daar achter?

'Ik vind het niet belangrijk of relevant, want ik wil niet dat mensen afgaan op een bepaald uiterlijk, of dat ze vinden dat je sexy bent of niet, goed of slecht, of denken: "wat een idioot". Ik wil niet dat mensen op mijn uiterlijk afgaan om een oordeel te vellen over de muziek. Door zelf op de achtergrond te blijven, reageren de mensen beter op de muziek zelf. Soms weet je dat mensen iets fantastisch hebben gedaan en als je ze dan ziet, zien ze er echt gewoontjes uit en zou je dat van zo iemand niet verwachten. Hoe normaler iemand er uitziet, hoe boeiender zijn haar daden worden. We laten de muziek spreken.'

De volgende vraag gaat over de muziek, muziek zoals die van jullie. Is het mogelijk dat muziek oorlog betekent?

'Oorlog? Of bedoel je als wapen? In beperkte mate kan je muziek als wapen gebruiken. Het heeft wel z'n grenzen in hoeverre je mensen kan motiveren. Je kan wel emoties losmaken, en dat is het meest machtige wat je bij iemand kan doen: ze laten huilen, ze aan speciale momenten in het leven doen denken; muziek kan je terug brengen naar dat ene moment, zoals niets anders dat kan,

toch? Muziek gaat je niet aanzetten om echt oorlog te gaan voeren. Na het horen van een satanistische song ga je niet naar buiten te lopen om mensen te doden. Ik denk niet dat het op dat niveau zit, mensen gebruiken muziek als een excuus, zoals die jongens van *Columbine*. Ik geloof wel dat het een krachtig iets is, maar niet dat het een oorlog kan veroorzaken, of een oorlog kan beëindigen. Het kan in iedere geval er een groot deel van uitmaken, maar uiteindelijk zijn we allemaal verantwoordelijk voor onze eigen daden.

Ik geloof wel dat het mensen kan verenigen, mensen kan samenbrengen, zoals bij volkslied dat iedereen samen zingt.'

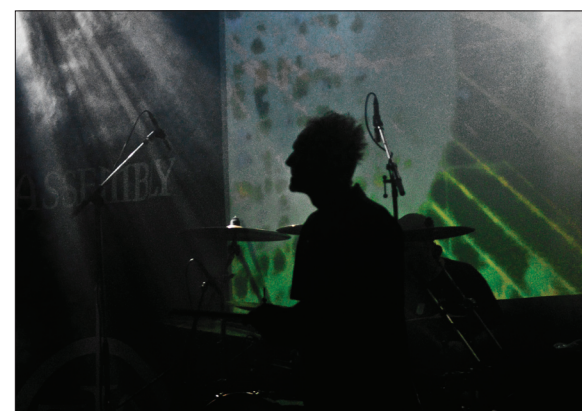
Wil je nog iets kwijt aan de lezers van Noize Magazine?

'Voordat je statements begint te maken, moet je voor jezelf beseffen dat er altijd twee kanten aan een verhaal zijn, niet alleen die van een journalist, of zo. Je moet altijd je eigen gedachten volgen, een individu zijn. Zo velen lopen maar mee met de menigte. Door bijvoorbeeld een populair nummer te horen dat iedereen goed vindt en te denken van: "oké, ik ga het ook maar goed vinden", alleen omdat je het al 50 keer hebt gehoord en het vast zit in je hoofd. Mensen worden gehersenspoeld door die dingen. Ik zie het vaak gebeuren en het is moeilijk om je eigen persoonlijkheid te behouden

en te zien wat goed en slecht is, het is altijd een strijd. Doch, deze vorm van strijden is goed voor een persoon, want het helpt je om jezelf te blijven en een eigen mening te hebben en als je op het einde van de dag het gevoel hebt jezelf die weg op te brengen, zal je jezelf oké voelen als je op je sterfbed ligt. Dan kan je denken dat je ergens een verschil hebt gemaakt. Het is misschien wat diepgaand en dat komt misschien door mijn leeftijd, dat ik over al die dingen ga nadenken, maar daar hou ik van. Het is goed om aan dingen te denken waar niemand aan denkt en om open minded te zijn.'

INTERNET

<http://frontlineassembly.com>



door: Redactie Noize Magazine

PRIJSVRAAG

Front Line Assembly

WIN EEN GESIGNEERD ALBUM: I.E.D.!



Na het optreden van *Front Line Assembly* op 16 juni 2010 in Tivoli de Helling, Utrecht (NL), hebben wij de band gevraagd om het nieuwe album, *I.E.D.*, te signeren, speciaal voor onze prijsvraag. Dat hebben ze gedaan, dus hier is de prijsvraag:

PRIJSVRAAG

Het enige wat je hoeft te doen om

deze prijs te winnen, is ons het antwoord geven op de volgende vraag: Uit hoeveel bandleden bestaat *Front Line Assembly*?

MEEDØEN

Stuur je antwoord, je naam en je adres vóór 1 december 2010 naar: prijsvraag@noizemagazine.nl. Heel veel succes!

Spiritual Front

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

'HIJ MAAKT DE SPIRITUELE CIRKEL COMPLEET.'

Ondanks dat de Italiaanse neofolkband *Spiritual Front* al heel wat jaartjes (sinds 1999) aan de weg timmert, lijkt de erkenning in Nederland nu pas langzaam te groeien. Al een uur voor aanvang van het optreden is Tivoli De Helling aardig gevuld, en schuifelen enkele "Spiritual Groupies" ietwat nerveus langs de merchandisingstand waar zanger *Simone Salvatori* in alle rust zijn spulletjes uitstalt. Hij strijkt een aantal keren door zijn getoupeerde vetkuif en besluit zich dan te onderwerpen aan een vragenvuur. Dat hij al over twintig minuten moet optreden met zijn band lijkt hem niet te deren. 'Die nummers heb ik toch al vaker geoefend? Ik hoef straks alleen nog maar het podium op te stappen. Het enige waar ik van baal is dat ik mijn gitaarplectrum kwijt ben.', zucht *Salvatori*.



© Herre Vermeer

Afgezien van het kwijtraken van je plectrum heb je er wel zin in zo te zien.

'Ja, ondanks dat we vaker in Nederland zijn geweest, ken ik het land nog niet goed genoeg om er veel over te vertellen. Dat we dit jaar mogen spelen op Summer Darkness is voor mij weer een heel nieuwe ervaring. Dit is een "lovely" themafestival met een uitstekende organisatie.'

Wat is dan bijvoorbeeld een cruciaal verschil tussen het Nederlandse en Italiaanse publiek?

'Nederlanders, maar zeker ook de Duitsers, zijn wel uitbundig maar komen soms moeilijk uit hun schulp. Italianen hebben een veel hoger temperament en zijn eerder "spicy" dan afwachtend.'

Net zoals het eten?

'Zo ongeveer. Italiaans eten is natuurlijk wel het lekkerste dat er is. Hoewel, ik vind Mexicaans en vooral sushi eigenlijk nog net iets lekkerder. En als we het over streekgerechten gaan hebben, drie jaar geleden heb ik hier in Nederland een frikadel gegeten. Dat was best oké.'

Je zou dus best een Nederlander kunnen worden?

'Nee, het weer is hier niet zo goed als in Italië. Uiteindelijk wen je daar wel aan, maar ik zou geen Hollander kunnen zijn.'

Net zoals je ook nooit een Nick Cave of Scott Walker zal zijn, ondanks dat velen *Spiritual Front* wel in dat schuitje plaatsen.

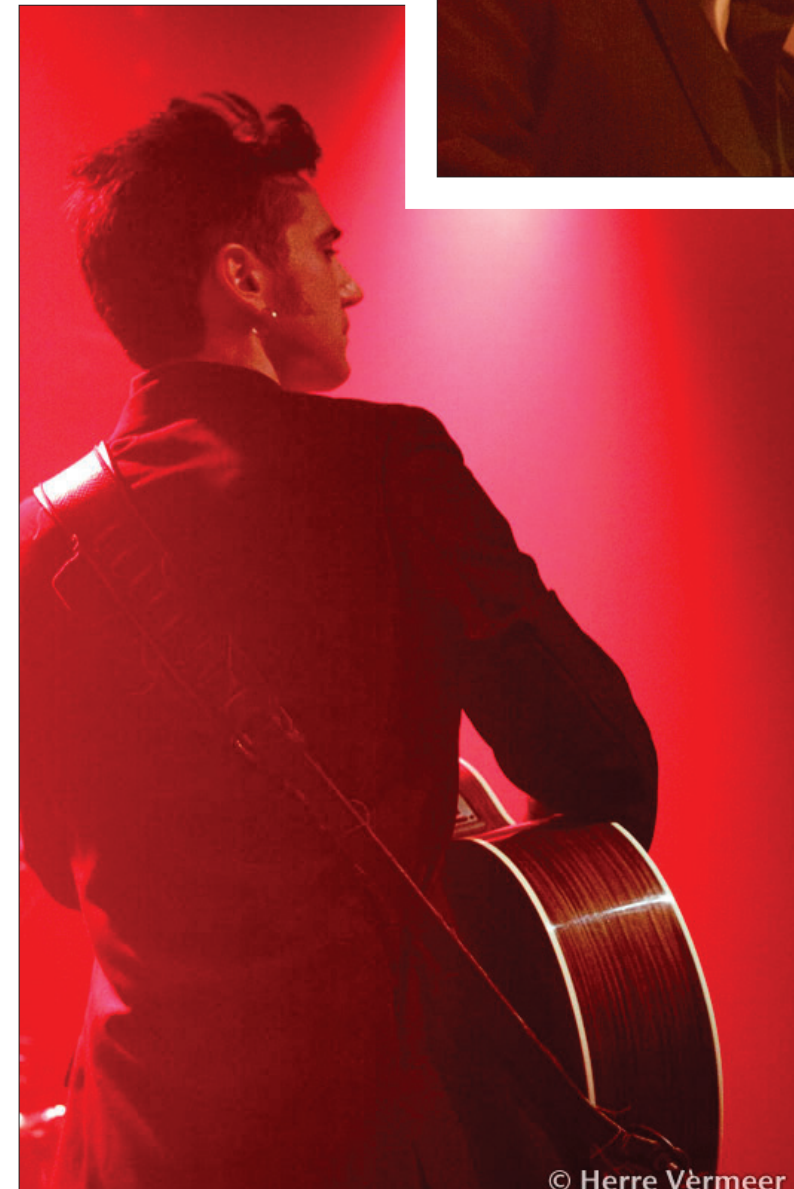
'Dat komt meer omdat mensen over muziek praten, gelijkenissen vinden en er dan een label opplak-

ken. Ik luisterde vroeger soms wel eens naar *Nick Cave*, maar ik geloof niet dat hij echt van invloed is geweest op de muziek die ik nu maak. *Scott Walker* dan weer wel, dat is één van mijn jeugdhelden.'

Nu je in Nederland bent ontkom je niet aan clichévragen. Krijg je muzikale inspiratie van drugs?

'Absoluut niet. Ik heb geen drugs nodig om muzikale inspiratie te krijgen.'

Dus je houdt je handen er vanaf?



© Herre Vermeer



'Hoezo dat? Ben je van de politie?'

Nee hoor, je kunt hier openlijk over je zonden praten.

'In Italië wordt veel drugs gebruikt. We zijn niet voor niets de grootste cocaïneproducent van de wereld. MDMA en XTC vind ik wel leuk spul waarmee ik soms kan ontsnappen van de realiteit. Of ik vanavond ook nog wat neem? Wie weet, ik heb nog een lange nacht voor de boeg, maar allereerst wil ik me focussen op het optreden. Nuchter.'

Terwijl *Simone* nog maar vijf minuten op de klok heeft voordat het optreden begint, loopt hij toch nog een keertje naar de merchandisingtafel. 'Het contact met mijn fans vind ik uitermate belangrijk,' zo besluit hij. Wanneer het optreden begonnen is blijkt wel waarom. *Simone* houdt van zijn fans, en omgekeerd smullen de -voornamelijk meisjes- van de aandacht die hij ze geeft. Dat hij ook nog aardig zingen kan maakt de spirituele cirkel compleet.

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

Sietskesfotografie

'KEEP THE DARKNESS ALIVE.'

Een paar weken geleden kwam Alskaer per toeval terecht op de Hyves van Sietske Hoekstra: Sietskesfotografie. Deze autodidactische fotografe is al zo'n 5 jaar bezig. Wij hadden de eer om haar te interviewen.

Hoe ben je op het idee gekomen om te gaan fotograferen?

'Het fenomeen fotografie boeide mij eigenlijk al van kinds af aan. Rond mijn zevende jaar schoot ik mijn eerste foto van een zonsondergang. Wat ik zag en beleefde was een uitgebreid palet vol met rode kleuren, dat voor veel mensen een bekend verschijnsel is. Het bracht me als kind zijnde in een unieke sfeer. Het toeval wilde dat ik een camera in mijn handen had en ik schoot zonder enig verstand te hebben van de instellingen een foto. Achteraf denk ik dat ik het zo goed aanschouwde, juist omdat ik die camera bij me had. Daardoor ga je toch anders op je omgeving letten, zelfs als kind al. Of die foto gelukt is zal ik helaas nooit weten, omdat de bewuste foto nooit is ontwikkeld. We hadden thuis simpelweg geen geld voor de toen toch wel dure ontwikkelingskosten. Sindsdien is het jaren lang naar de achtergrond

verdwenen. In de tussentijd heb ik me bezig gehouden met het natekenen van mensen, wat me destijds ook wel voldoening gaf. Totdat ik vier jaar geleden opnieuw met fotografie in aanraking kwam.'

'Een toenmalige vriend vertelde me dat fotografie in zijn ogen geen kunstvorm was. Dat schoot mij natuurlijk in het verkeerde keelgat en mijn nekharen schoten er spontaan van overeind. Later kwam hij daar op terug, omdat hij voor zijn opleiding fotografieopdrachten kreeg en zijn we samen foto's gaan maken. Met mijn kleine 2 megapixel camera herontdekte ik de magie van de werelden die je kan scheppen met het vastleggen van een beeld. De eerste foto's waren voor mij dan ook een zeer welkome verrijking van mijn gevoel. Niet omdat ze technisch zo goed waren, maar vooral om wat het me gevoelsmatig deed. Dit was het bijna kinderlijke enthousiasme, euforie en het

"yesss-gevoel". Plotseling ontstond er een nieuwe interpretatie van mijn omgeving en dit alles fascineerde mij mateloos en heeft me niet meer los gelaten. Iedere keer weer beleef ik steeds meer plezier aan de fotografie.'

Heb je ook een fotografieop-

leiding gevolgd?

'Nee, want fotografieopleidingen zijn wel aardig aan de dure kant. Voor het technische gedeelte ben ik van plan om workshops te gaan volgen van fotografen die me aanspreken, zodat ik dat kan toepassen in het helpen verbeteren van mijn ideeën en het uitvoeren daarvan.'

Hoe beschrijf je je werk en jezelf?

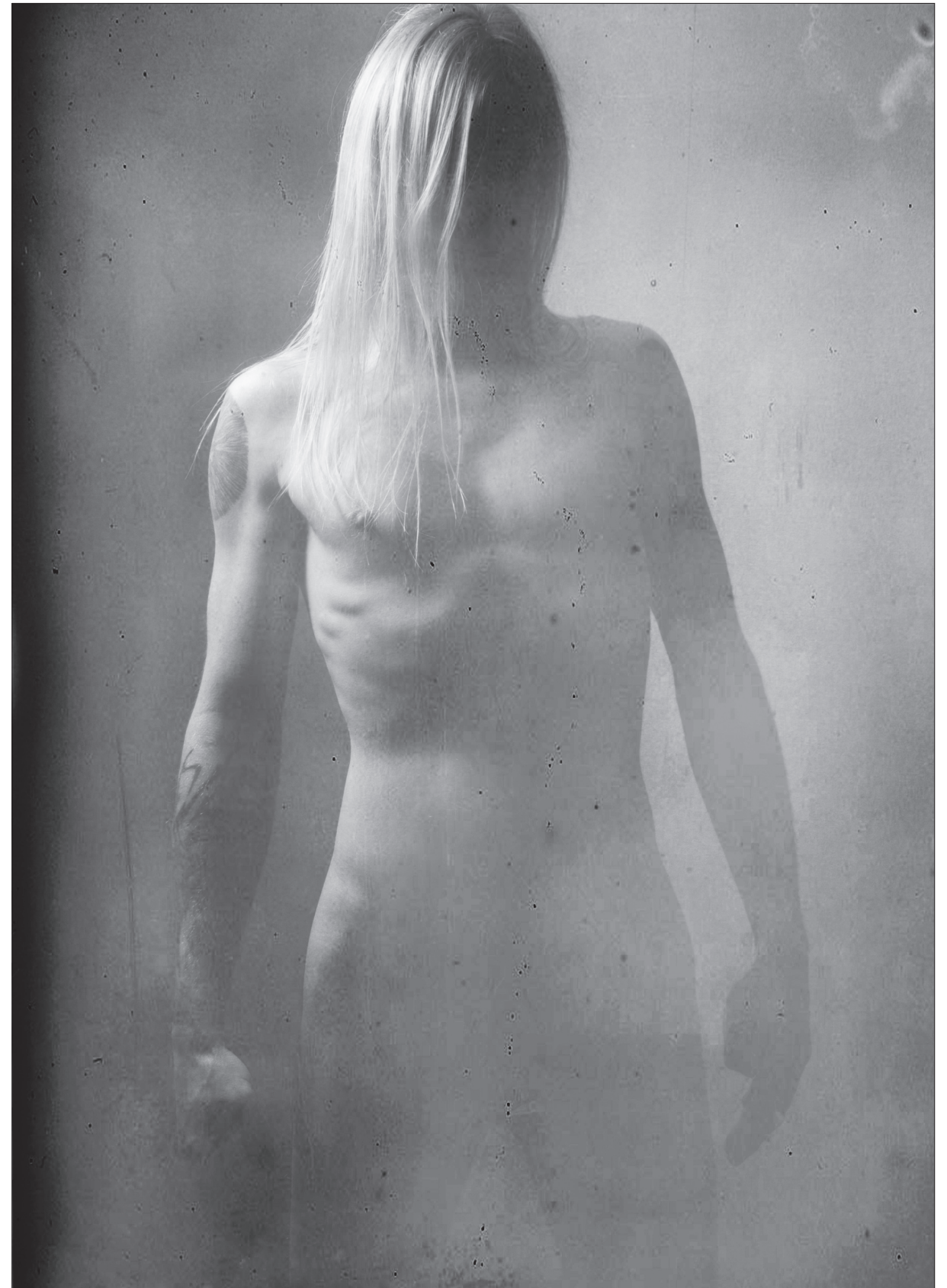
'Jeetje, dat vind ik moeilijk. Ik denk dat ik wel een openhartig mens ben die met verbazing naar dingen kan kijken sinds ik fotografeer. Voorheen was bijvoorbeeld een bloem "gewoon", maar nu kijk ik er met verbazing naar. Ik probeer altijd het onderste uit de kan te halen en loop voor de meeste dingen niet weg. Soms kan dat niet, maar ik probeer zoveel mogelijk bij mezelf te blijven en niet tegen mijn gevoel in te gaan. Wat fotograferen betreft ben ik net een spons die alles wilt opzuigen, waardoor ik mezelf kan ontwikkelen. Door mijn levensloop ben ik redelijk autodidact en geef ik niet snel op. Mijn werk ik redelijk abstract en niet altijd een wereld van realiteit. Ik mag de beelden graag beïnvloeden en een vervorming geven van de werkelijkheid, waardoor sferen worden versterkt.'

En wat is nou een typische "Sietske-foto"?

'Dat vind ik moeilijk te benoemen, maar als ik mijn vriend (mijn muze) mag geloven: verhalend, met een rauwe sfeer en diepere lagen, mystiek, ondefiniceerbaar en abstract. Sombor, maar wel met een sprankje hoop.'

Waar haal je je inspiratie vandaan?

'Over het algemeen overkomt me



dat door een inval vanuit mijn gevoel en beeldvorming van de dingen om me heen, bewust of onbewust. Het zijn meestal voor de hand liggende gebeurtenissen, bijvoorbeeld door middel van een inspirerend gesprek, muziek, media of een wandeling door de stad of door het bos. Ik kijk graag naar dingen waar je normaal aan voorbij loopt. Ik word ook geïnspireerd door het kijken naar andere fotografie die me aanspreekt, maar vooral het gevoel en de ervaringen die in mezelf liggen zijn een onuitputtelijke inspiratiebron, omdat dat dat nooit ophoudt en onderhevig is aan veranderingen en schommelingen. Daardoor is de inspiratie heel verschillend. Tevens hangt de inspiratie af van het model, dat ligt eraan hoe de samenwerking verloopt. Soms komen ze zelf ook met hele mooie voorbeelden en plan-

nen, maar er ontstaan vaak ook ter plekke ideeën.

In veel van je foto's staan gothic-achtige thema's of sferen centraal. Wat trekt je daarin aan?

'Daar heb ik eigenlijk niet eens zo bij stilgestaan. Ik fotografeer vanuit een bepaald gevoel en of dat nu gothic is of niet, het neigt gewoon naar de donkere kant. Het is geen bewuste keuze, het is eerder iets wat me overkomt. Nu ik erover nadenk spreekt de cultuur me tot zoverre wel aan, maar het is voor mezelf niet een thema dat ik bewust laat overheersen. Als je mijn foto's ziet, passen ze vaak wel heel goed in de gothic-achtige sfeer, maar ik volg vooral mezelf en of dat nu gothic is of niet? Ik heb gewoon een liefde voor de "donkere kant".

Wat is het belang van die duistere sferen in je werk?

'Eigenlijk dient het geen bewust belang, maar het heeft gewoon mijn persoonlijke voorkeur. Ik vind het essentieel om je gevoel kwijt te kunnen en te erkennen, zonder dat je je daarvoor hoeft te schamen. Eigenlijk laat ik dus zien dat de duisternis ook zijn schoonheid heeft. Ik ervaar mijn eigen foto's dan ook niet als duister, maar ik kan

begrijpen dat mensen mijn werk anders zien. Persoonlijk vind ik dat de donkere kant heel belangrijk en noodzakelijk is, want zonder dat zou je een emotie als blijdschap ook niet kunnen ervaren. Als je bijvoorbeeld even niet zo lekker in je vel zit, dan is bijvoorbeeld het eten van een chocolaatje extra lekker. Een mens kan veel verschillende emoties ervaren en ik vind het altijd leuk als iemand zich in een foto herkent of er een gevoel weet uit te pakken. Dat is voor mij al een belang.'

Is er een verhaal verbonden aan de foto's? Zijn ze voor jou "levend"?

'Ja, nogal. Ik denk en voel bijna in beelden in plaats van dat ik het met woorden kan beschrijven. Ik ben behoorlijk visueel ingesteld en kan mijn hele gevoel erin kwijt. In principe leven de foto's net zoveel als dat ik zelf leef. Het zijn als het ware verlengstukken. Ik zou me incompleet voelen als ze er niet waren. Daarnaast hebben ze een eigen leven, juist omdat er emotie in zit. Een emotie, een ervaring of een beleving van iets heeft voor iedereen zijn eigen waarde en waarheid. Je kunt niet tegen iemand zeggen hoeveel blijdschap, verdriet of angst hij of zij moet ervaren. Dit is voor iedereen weer anders en uniek. Ze hebben een eigen verhaal dat met



mijn persoonlijk samenvalt, waardoor er een sterke verbondenheid is tussen het beeld en mezelf. Sommige beelden bevatten ook wel autobiografische elementen.'

Wat vind je zelf de beste of de mooiste foto die je ooit hebt gemaakt en waarom?

'Die heb ik nog niet gemaakt.'

Wat is de mooiste opmerking die je hebt gekregen over één van je foto's?

'Ik waardeer alle reacties die ik krijg, maar deze slaat toevallig op de grootst afgedrukte foto en vind ik mooi passen hij het intieme beeld: "hele mooie, aparte foto en zie veel in de achtergrond, licht en meer. Volgens mij straalt de foto een uniek, mysterieus symbool uit van liefde".

Ben je achteraf meestal tevreden over je foto's?

'Over het algemeen ben ik wel aardig tevreden over mijn foto's, ook al heb je natuurlijk wel minder sterke dagen. Soms ben je bezig en weet je meteen of je een goede foto hebt. Het onverwachte effect geeft me dan soms bijna een extreem gevoel van blijdschap en dan voel ik me erg tevreden.'

Wat zou je in die toekomst nog willen doen of uitproberen?

'Zoals eerder al gezegd, zou ik me graag op het technische gebied

meer willen ontwikkelen. Er is nog zo veel te leren op het gebied van fotografie. Ik wil ook meer gaan experimenteren en ontdekken en me verdiepen in de analoge fotografie. Het voordeel van de digitale fotografie is dat je de beelden ze weer kunt wissen, maar dat heeft ook zijn nadelen, want je bent daarvoor toch iets minder kritisch. Afgelopen zomer had ik dan ook bijna een ouderwetse platencamera aangeschaft, maar door omstandigheden is dit er helaas niet van gekomen. Maar ik kijk wel steeds om me heen, want de sfeer van die oude films spreekt me enorm aan. Ik ben daarom ook gek op de foto's van Sally Mann. Vorig jaar toen ze in Nederland exposeerde heb ik de tentoonstelling bezocht en dat heeft me doen inzien wat een charme er van de oude platen af straalde.' 'Maar goed, voordat ik dat onder de knie heb zijn we alweer een tijdje verder, maar dat is de toekomst. Nu geniet ik volop van mijn Nikon D200.'

Hoe verwacht je dat je werk zich zal ontwikkelen?

'Je weet niet precies hoe zich dat zal ontwikkelen, maar misschien ga ik iets meer analoog werk maken en mijn techniek verbeteren. Verder laat ik het op zijn beloop en heb ik eigenlijk geen

bewust verwachtingspatroon. Natuurlijk heb je stiekem wel ideeën en dromen, maar ik ben in ieder geval wel verzekerd van het feit dat de fotografie nu en in de toekomst, ook in mindere perioden, mijn blikveld zal verbreden. Daar kijk ik alleen maar naar uit. Het geeft rust, voldoening en inspiratie en die neem ik mee in mijn persoonlijke ontwikkeling en visie.'

Is er tot slot nog iets wat je graag zou willen zeggen tegen de lezers van Noize Magazine?

'Keep the darkness alive.'

INTERNET

Wil jij Sietskesfotografie opzoeken op internet en meer van haar foto's bekijken? Dan is hier haar Hyves account:

<http://sietskesfotografie.hyves.nl/>



Clan of Xymox

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

'AFWISSELING IS ZEKER EEN KERNWOORD VOOR MIJ!'

*Clan of Xymox werd in 1984 in Nijmegen opgericht door Ronny Moorings (uit Roosendaal) en Anke Wolbert (uit Eindhoven). De doorbraak volgde in 1985 met het album *Clan of Xymox*. In 1989 bracht het album *Twist of Shadows* de doorbraak in Amerika. Dit album werd maar liefst 300.000 keer verkocht in de Verenigde Staten. De muziekstijl van *Clan of Xymox* is variabel te noemen, maar de darkwave en new-wave gitaar-invloeden zijn nog steeds duidelijk aanwezig.*

Na de show op Summer Darkness 2010 hadden wij een interview met zanger Ronny Moorings.

INTERVIEW

Nadat we even hadden gewacht in de kantine van de backstage, kwam Ronny bij ons zitten voor het interview. Hij leek een beetje uitgeput, maar zeker ook voldaan.

Hoe gaat het met je?

'Kort maar krachtig: het gaat goed! Ik ben ook tevreden over mijn optreden, maar dat is niet belangrijk. Het is van belang dat de fans tevreden zijn over mijn optreden. Wanneer de mensen het goed vinden, vind ik het ook goed. Het draait natuurlijk om het publiek en je merkt vrij snel of zij tevreden zijn of niet.'

Zijn er verschillen tussen fans uit de verschillende landen?

'Je merkt verschillen tussen de noordelijke landen en de zuidelijke landen. De Nederlanders hebben de mentaliteit: doe maar gewoon, dan doe je gek genoeg. In het Noorden, bijvoorbeeld in Denemarken, doen ze gekker dan in Nederland. Er zijn dan ook verschillende culturen. Bijvoorbeeld in Mexico en Zuid-Amerika, daar heb je taffere-len waarbij mensen staan te juichen alsof je de eerste band bent die ze ooit hebben meegemaakt. Dat vind ik wel een beetje raar, omdat ik dat natuurlijk niet verwacht van mensen. Maar het is natuurlijk wel heel leuk, omdat je het publiek gemakkelijk meekrijgt. In Neder-

land moet ik daar wat meer moeite voor doen. Deze verschillen zijn er natuurlijk altijd en daar is helemaal niks mis mee, dat maakt het ook afwisselend.'

'Wij treden ongeveer 2 keer per maand op en dat doen we heel bewust. Optredens moeten voor mij geen routine worden. Hierdoor hou ik het nog steeds vol en het blijft leuk om te doen. Ik kreeg laatst een tour aangeboden in

Amerika van 40 optredens in 42 dagen. Dat is gewoon niet mijn ding, ik heb daar een hekel aan.'

Komt er weer een nieuw album van *Clan of Xymox* aan en hoe gaat dat klinken?

'Ja, ik ben op het moment bezig met een nieuw album. Het zal in 2011 uitkomen, maar ik kan er nog niet veel over zeggen. Ik ben nu aan het schrijven en opnemen. Soms schrijf ik wel 30 nummers waarvan ik er ongeveer 10 uit kies. Ik kan er dus pas iets over zeggen op het moment dat ik mijn selectie heb gemaakt. Het wordt een soort undergroundstijl, dus het word weer een subtiele, andere richting.'

'De sound van de band blijft steeds veranderen, maar je moet ook met je tijd mee gaan. Er wordt een ze-



kere creativiteit van je verwacht. Ik maak graag verschillende dingen, anders zou het saai voor mij worden. Daardoor voelt het niet echt als werk en wordt het geen routine.' 'Ik ben mijn eigen baas en kan dus maken wat ik wil. Ik zou alleen afgestraft kunnen worden voor de sounds van mijn album, maar dan heb ik wel iets uitgebracht waar ik zelf achter sta en waar ik een goed gevoel bij heb. Ik denk dat ik op het moment wel wat minder experimenteel ben. Ik kan alvast verklappen dat ik me graag op tijdloze albums zou willen richten, ik heb nu iets meer met de "klassieke benadering".'

'Mijn inspiratiebronnen kun je heel breed zien. Ik ben geen levenszanger, maar ik schrijf ook vanuit mijn gevoel. Soms schrijf ik over emoties en soms over kleine dingetjes die me zijn opgevallen in het leven. Ik vind het belangrijk dat je eigen gedachten en emoties in een nummer kan plaatsen, je moet er je eigen gevoel bij hebben. Ik ben niet zo politiek ingesteld dat ik me bijvoorbeeld kwaad kan maken over een president. Het is een komen en gaan van personen binnen de politiek en dat past niet binnen het "tijdloze" waarover ik wil schrijven.'

ZEVEN KEUZES

Ook Ronny moest eraan geloven en kreeg zeven van onze keuzes voorgelegd.

Zwart of wit?

'Zwart, omdat zwart mijn kleur is. Het is een gemakkelijke kleur die altijd terug blijft komen. Zwart is tijdloos.'

Festival of concertzaal?

'Ik hou van beide en ik vind de afwisseling tussen beide erg leuk en belangrijk. Voor een band is het natuurlijk leuk om voor een heel groot publiek op te treden, maar de intimiteit met de fans is ook erg belangrijk. Ik had het zelf nooit verwacht, maar ik heb een paar keer in een stadion opgetreden en dat vond ik voor de afwisseling erg leuk. Ik vind het dus heel belangrijk om afwisseling te hebben in mijn optredens en de locaties daarvan.'

Zien of geloven?

'Ik vind het een lastige keuze... Geloven is iets aannemen waarvan je geen notie hebt, maar het is soms belangrijk om te geloven. Ik neig dan toch iets meer naar zien: iets zeker weten in plaats van iets aannemen.'

Stad of dorp?

'Ik vind dorpen eng, dus stad. Een dorp vormt een kleine gemeenschap waarin iedereen elkaar kent en dat trekt mij niet zo. Ik ben een stadsmens en ik heb mijn cultuur nodig. Daarentegen heb ik ook mijn ruimte nodig.'

Emoties of verstand?

'Beide! Emoties zijn belangrijk en je hebt je verstand nodig om je emoties te controleren en te beredeneren. Je hebt beide nodig in het leven.'

Verleden of toekomst?

'Iemand zonder verleden heeft geen toekomst...'

Bier of wijn?

'Hier moet ik weer voor de afwisseling gaan. Ik vind beide lekker. Wanneer je altijd wijn zou drinken, kun je net zo goed azijn drinken. Op een gegeven moment smaakt het je gewoon niet meer. Ik wissel het graag af. Afwisseling is zeker een kernwoord voor mij!'

AAN DE LEZERS

Heb je nog een boodschap aan de lezers?

'Support your band! Koop een plaat of een Cd! Haha!'

'Het is een terugkerend feit dat er minder Cd's verkocht worden dan vroeger. Ik vind het ook niet verassend dat jullie dit van meerdere bands gehoord hebben. Het is gewoon erg gemakkelijk om via een omweg aan muziek te komen. Gelukkig is het wel zo dat mensen nog steeds graag naar concerten en optredens gaan en dat moet vooral zo blijven. Tegenwoordig moeten bands het dan ook meer van hun optredens hebben.'

'Mijn boodschap luidt: steun je bands en geniet van de muziek!'



Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

Eyes of Fire

'KUNNEN WE HIER GEEN GELD AAN VERDIENEN?'

Samen met haar vriend Bram, vormt Stuff het duo *Eyes of Fire*. Zoals de naam al een beetje verkapt, geven ze vuurshows, een gevaarlijke, maar daarom zeker niet minder spectaculaire bezigheid. Deze keer in de freakshow: een interview met Stuff.

HOE HET BEGON

Bram is al ongeveer vijf jaar bezig met oefenen. 'Hij heeft het zichzelf geleerd. Hij kan vuurspuwen, vuurvreten, firestaff spinning en jongleren met vuurclubs. Iets meer dan een jaar geleden heeft hij mij ook leren vuurspuwen en binnenkort gaat hij me leren vuurvreten. Ik dans ook met firefans, dat heb ik mezelf geleerd.'

Oefenen doen ze voornamelijk in het Vondelpark of bij vrienden in hun achtertuin. Zo kwamen ze ook op het idee om vuurshows te gaan geven. 'We waren een keer aan het oefenen toen een van ons zei: kunnen we hier geen geld aan verdienen? En toen gingen we er over nadenken en hebben we een advertentie op internet gezet.'

CHOREO- GRAFIEEN BEDENKEN

De choreografieën bedenken ze ook allemaal zelf. 'Per onderdeel oefenen we zelf een stukje, Bram met zijn staf en ik met mijn fans, en dat voegen we samen tot een act.' In de toekomst willen Bram en Stuff ook voor elke show een andere choreografie gaan bedenken. Dat is op dit moment nog niet het geval. 'We willen verschillende acts op verschillende muziek gaan maken, maar we zitten nu nog redelijk in de beginfase. Het hangt er ook vanaf voor wat voor publiek we de act doen en wat ze willen zien. In principe kunnen we de act volledig aanpassen aan de wensen van de klant.'

Hun inspiratie voor de vuurshows

komt uit verschillende bronnen. 'Freakshows, filmpjes op YouTube, een paar DVD's en vuurartiesten om ons heen.'

GROOTSE TOEKOMST- PLANNEN

Bram en Stuff zitten vol toekomstplannen. 'We zijn bezig met uitbreidingen. We zijn nieuwe dingen aan het leren om aan de acts toe te voegen. We willen binnenkort ook zelf fakkels en andere vuurmaterialen gaan maken om te verkopen. Ook zijn we sinds kort ingeschreven bij de Kamer van Koophandel. Verder krijgen we binnenkort een eigen website en we geven ook workshops vuurspuwen en we hopen over een tijdje grotere shows te kunnen geven. Het zou ideaal zijn als we dit op een gegeven moment als volledige baan zouden kunnen doen, dus we willen nog heel wat uitbreiden.'

Ook heeft het koppel sinds kort een vergunning voor straatartiest. 'We gaan deze week voor het eerst buiten een act doen. We denken aan de Dam of het Leidseplein. Zo kunnen we met het oefenen van de act ook geld verdienen.'

GAAFSTE SHOW TOT NU TOE

Aan de gaafste show die ze ooit hebben gegeven, hebben ze goede herinneringen. 'De show die voor ons het leukste was, was ergens in Brabant met carnaval. Er was een feest in een paar kroegen en iedereen was heel vrolijk en er hing een heel gezellige sfeer.'

De gaafste locatie is ook zeker het opnoemen waard. 'We hebben ook een keer een act op het dak van het VCL in Scheveningen gedaan.'

FAAAIL!

Dat vuurshows toch wel wat gevaarlijk zijn, blijkt als ik vraag naar de grootste bloopers tijdens hun shows. 'Die van Bram was toen er een vonk van zijn staf af vloog en daardoor zijn vest in de fik vloog die achter hem lag. Die van mij was toen we een keer een show hadden voor de deuren van een kerk bij een grote awarduitreiking van een managementschool. Ik was aan het vuurspuwen en net toen ik een grote vlam had, draaide de wind en vloog mijn haar in de fik.'

SHOWS OP DE PLANNING

Ondanks het gevaar gaan Bram en Stuff gewoon door met de vuurshows. 'We hebben net een hele drukke periode achter de rug. De komende twee weken zijn weer even rustig, maar in oktober hebben we weer een paar shows op de planning staan, maar het is heel onvoorspelbaar. Soms krijg ik vijf mailtjes in een week om vuurshows af te spreken en soms maar één.'

AAN DE LEZERS

Tot slot hebben ze ook nog een boodschap aan de lezers: 'DE SCENE IS DOOD!!' Dat is duidelijk.

INTERNET

Voor de lezers die *Eyes of Fire* eens op willen zoeken op internet, geeft Stuff nog even hun contactgegevens door. 'We zijn te bereiken via eyes_of_fire@hotmail.com en binnenkort is dit onze website: <http://eyes-of-fire.nl>.'



Leæther Strip

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

'I FINALLY GET TO PLAY IN HOLLAND!'

Leæther Strip is in januari 1988 opgericht door de Deen Claus Larsen. Zijn grootste muzikale invloed is industrial-electro in combinatie met electronic body. De band werd, met name in Duitsland, vrij snel bekend. Het ging dus goed met de band. Helaas volgde er in 2000 een grote dip voor Claus Larsen, met het gevolg dat het vijf jaar lang stil bleef omtrent *Leæther Strip*. Echter wist hij zijn keyboard in 2005 weer te vinden en de come-back van *Leæther Strip* werd bevestigd met het album *Suicide Bombers*. Hierna volgde het ene na het andere album, zoals het bekende *After the Devastation* en *Fælish*. Het meest recente album van *Leæther Strip* is dit jaar uitgebracht onder de naam *Mental Slavery*. Vlak voor Summer Darkness 2010 had ik een interview met Claus Larsen.

Hoe gaat het met je?

'Het gaat prima met me, dankje. Ik ben me aan het voorbereiden voor mijn eerste concert in Nederland tijdens Summer Darkness. Ik heb veel geode dingen over dit festival gehoord, dus ik ben er erg enthousiast over.'

Wanneer en hoe ben je gestart met *Leæther Strip*?

'*Leæther Strip* is eigenlijk ontstaan

uit een soort persoonlijke revolutie vanuit mezelf. Van de begin jaren '80 tot aan 1988 kwam ik in aanraking met vele muzikanten en verschillende bands, maar na een tijdje voelde ik me hierin gevangen. De mensen waar ik mee werkte hadden gewoon niet de sterke passie en "drive" die ik had en ik wist dat ik de rest van mijn leven verder wilde gaan met muziek. Uiteindelijk had ik er genoeg van om mijn tijd te verspillen en eindelijk kreeg ik de ballen om met iets com-

pleet anders te starten. En dat was *Leæther Strip*.'

Leæther Strip is een eenmansproject en ik heb gelezen dat je dat zo wilt houden. Wat zijn je redenen daarvoor?

'Ja, *Leæther Strip* is een eenmansband. Ik heb mezelf eigenlijk nooit verteld dat het altijd zo zou blijven. Ik ben gewoon nog niet de juiste persoon tegen gekomen die zijn of haar leven op dezelfde, bijna idiote wijze, gewijd heeft aan muziek. Wanneer ik meningen over mijn muziek wil horen, heb ik genoeg vrienden die "vrienden" genoeg zijn om eerlijke meningen te geven. Ik benader mijn vrienden hier regelmatig voor. Ik zou graag een keer met een zangeres werken in een bijproject, maar ook hiervoor heb ik nog niet de juiste persoon gevonden. Aan het begin van dit jaar heb ik echter een album gemixed voor de band *Unter Null* en ik zou graag meer van zulke bijprojecten doen.'

'MUZIEK IS EEN REMEDIE TEGEN JE EIGEN DEMONEN.'

Hoe zou jij het geluid van de band beschrijven?

'Ik zou het beschrijven als eerlijke, gepassioneerde en elektronische muziek. Soms melodieuze, soms agressieve, soms verontrustend en direct. In mijn muziek ken ik geen geheimen en geen filter van mijn ziel. Muziek is een remedie tegen je eigen demonen.'

'Wanneer ik mijn teksten schrijf, denk ik nooit echt aan de luisteraars. Dit doe ik eigenlijk pas wanneer het album klaar is om uitgebracht te worden en ik heb dat altijd op deze manier gedaan. Geloof het of niet, maar ik ben best geslo-

ten en kan soms erg verlegen zijn, vandaar dat ik mezelf soms weet te shockeren met mijn eigen teksten. Sommige liedjes zijn zelfs zo persoonlijk dat ik er niet eens over praat met mijn man of mijn familie. Vandaar dat zij er ook niet naar vragen. Dat vind ik het mooie aan deze kunstvorm: je kunt er je eigen emoties en gedachten bij zetten. Maar wanneer iemand zich beledigd voelt door mijn muziek is dat zijn of haar probleem.'

Sinds het midden van de jaren '90 is het geluid van *Leæther Strip* een beetje veranderd, in wat jij ooit "symphonische electro" noemde. Hoe is deze verandering ontstaan en hoe reageerde het publiek hierop?

'Hoewel ik me uiteraard ontwikkeld heb in de muziek, is er voor mij weinig veranderd. Ik maak nog steeds simpele en agressieve EBM zoals ik dat vroeger deed, en toch blijf ik mijn albums steeds vernieuwen. Ik hou erg van het "old-school" geluid, maar ik zou mijn muziek graag breder zien, zodat ik de ene dag een popliedje schrijf en de volgende dag iets totaal anders en vreselijks. Het zal dan ook een nachtmerrie zijn voor een maatschappij om mijn muziek te moeten promoten. En toch zal ik die bepaalde muziek blijven maken. Het zou zo kunnen zijn dat ik juist daardoor nog steeds muziek opneem en uitbreng, dit in combinatie met mijn doortzettingsvermogen. Vooraf richt ik me nooit zo zeer op het geluid, dat is voor mij een proces dat tot stand komt tijdens het schrijven en bedenken van de liedjes.'

Er wordt wel eens gezegd dat jouw muziek uit het begin van de jaren '90 een belangrijke rol heeft gespeeld voor het huidige





“electro industrial” genre. Wat is jouw mening hierover?

‘Ik vraag me nog steeds af waarom iemand in godsnaam naar mijn muziek zou willen luisteren, dus het is niet aan mij om te zeggen wat mijn aandeel in dit muziekgenre is geweest. Maar wanneer ik anderen heb geïnspireerd tot het maken van muziek en het produceren van een bepaalde sound, heb ik iets goeds bereikt in mijn leven. Ik zou erg trots zijn aangezien ik op school altijd te horen kreeg dat ik nergens goed voor was.’

‘Mijn muziek betekent alles voor me en ik heb het geluk dat ik tot op de dag van vandaag kan doen waar ik van hou, dus ik moet ergens iets goeds doen. Wanneer ik inderdaad een rol zou hebben gehad in een muziekgenre, zou ik graag zien dat de nieuwe generaties toegewijde en eerlijke muzikanten zijn. Tot op de dag van vandaag ontmoet ik veel fantastische mensen die mij inspireren in de muziek. Begin augustus speelde ik in een show in Denemarken, samen met een van mijn grootste inspiratie, *Skinny Puppy*.’

‘IK VERANDERDE IN EEN AARDAPPEL’

In 2005 had je een comeback die je redelijk goed leek te gaan, was het moeilijk om weer terug te komen in de muziekindustrie?

‘In 2000/2001 had ik genoeg van alle backstabbing en leugens in de muziekwereld. Hierdoor heb ik bijna 5 jaar lang geen keyboard meer aangeraakt. Ik raakte in een vreselijke depressie en veranderde in een aardappel. Ik vraag me nu nog steeds af waarom mijn man toen niet bij me weg is gegaan. Het moet een hel voor hem zijn geweest om in die jaren met mij te leven. Ik vond het moeilijk om mensen te vertrouwen, doordat goede vrienden mijn vijanden werden waardoor het voelde alsof ik mijn familie verloren had.’

Om die reden ben ik uiteindelijk bij het belgische label Alfa Matrix terecht gekomen. Zij stonden erop dat ik weer muziek zou gaan maken en op een dag, ik weet niet waarom, wilde ik het weer gaan proberen. Als eerste bracht ik het nummer *Suicide bombers* uit en al snel ontstond er een vloedgolf. Al snel had ik een album geschreven, getiteld *After the devastation*. Na dit album kwam ik erachter dat hetgeen waarvoor ik op de vlucht was, de muziek, al die tijd mijn medicijn had moeten zijn. Maar zonder de steun van mijn man Kurt was ik nooit zover gekomen.’

‘Terugkomend op mijn label: Alfa Matrix is een klein bedrijf waardoor ik iedereen ken. Ik vertrouw de mensen en het voelt als een soort familie voor mij. Daarnaast laten ze me vrij in mijn muziek en mijn keuzes hierin. Doordat ik mijn muziek heel erg serieus neem, kan ik af en toe echt een “bitch” zijn

en de meesten pikken dat natuurlijk niet, maar bij Alfa Matrix hebben ze heel veel geduld met me. Ik ben ze dan ook heel erg dankbaar voor wat ze voor mij en mijn muziek gedaan hebben.’

Wat zijn je verwachtingen voor je optreden op 14 augustus op Summer Darkness?

‘Ik was heel erg enthousiast over mijn boeking voor het Summer Darkness festival. Ik ben zelf nog nooit in Utrecht geweest, maar ik heb veel goede dingen gehoord over de uitstraling en de historie van de stad. Vandaar dat we een dag eerder naar Nederland zullen gaan om Utrecht te bezichtigen. Veel bands die ik in Europa gesproken heb, vertelden me dat het een vriendelijk en gezellig festival is.’ ‘Helaas heb ik dus nog nooit eerder opgetreden in Nederland, maar het plan is, zoals alijd, om de zorgen buiten de zaal te vergeten door een feestje te bouwen met het publiek.’

Tegenwoordig heeft Leather Strip een goede bekendheid. Is dit het hoogtepunt van de band of kunnen we nog veel meer verwachten?

‘De afgelopen 2 jaar waren de mooiste jaren die ik heb gehad met *Leather Strip*. Ik plan de optredens zelf en op mijn eigen manier en ik beleef er een hoop plezier aan. Het aantal optredens blijft leuk en het voelt niet als een echte baan. Ik heb dus echt de tijd van mijn leven, ook al hopen we natuurlijk allemaal dat het in de toekomst nog beter zal gaan. Ik ben van plan om mijn beste album ooit in de toekomst uit te brengen. Wie weet welk album het zal worden, misschien het volgende. Je weet maar nooit...’

‘Ik kan alvast verklappen dat mijn volgende album klaar is. Het zal in november uitkomen onder de

naam *Dark Passages*. Er zit ook een soundtrack bij onder dezelfde naam. Deze soundtrack hoort bij een horror/thriller uit Amerika en het is nog niet bekend wanneer deze uit zal komen. Het is altijd een droom van me geweest om de soundtrack van een film te mogen maken, dus ik kan haast niet wachten tot de film wordt uitgebracht!’

‘DIT IS EIGENLIJK NOG EEN GEHEIM...’

Werk je nog steeds aan je muzikale side-project genaamd Klute? Zo ja, wat zijn je plannen voor dit project?

‘Dat is eigenlijk een geheim, maar ik ben ook bezig met een nieuw album voor *Klute*. (Voorheen heette dit project *Klute*, maar ik heb de naam veranderd om verwarring te voorkomen. Een Engelse jungleband had dezelfde

naam aangenomen.) Het wordt een electro/punk album in hetzelfde muziekgenre als in het album *Desert storm*. De titel van het album wordt *Electro punks unite*, maar het is nog niet bekend wanneer het uitgebracht zal worden. Zodra ik er klaar mee ben zal het in de echte punk stijl zijn: spontaan en “in your face”!’

Tot slot: heb je nog een boodschap voor de lezers van Noize Magazine?

‘Ik wil jullie vooral heel graag bedanken voor jullie steun door de jaren heen! Daarnaast hoop ik dat jullie het naar je zin hebben gehad tijdens mijn optreden bij Summer Darkness, en ik hoop jullie graag nog eens te zien tijdens één van mijn optredens later in dit jaar.’ ‘Bedankt voor alle vriendelijkheid die jullie tot dusver hebben getoond. Een knuffel vanuit Denemarken van *Claus Larsen*.’



Michiel

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

SUMMER DARKNESS OP 15 AUGUSTUS 2010

Op deze zonnige middag op het Domplein was het een constant komen en gaan van talloze festivalgangers. Een aantal mensen uit deze vrolijke en uitgelate menigte leek ook dit jaar weer zorg en aandacht te hebben besteed aan hun outfit. Ons oog viel vandaag op de stijlvol gekleede Michiel.



Naam: Michiel Hoogkamer
Plaats: Utrecht
Datum: 15/08
Leeftijd: 23 jaar
Woonplaats: Rotterdam

Waarom deze outfit?

'Omdat het de enige outfit was die niet in een tas ingepakt zat.'

Hoe zou jij jezelf in één zin omschrijven?

'Koude Oorlog Punk.'

Wat zijn je dagelijkse bezigheden?

'Ik werk zes dagen per week. Verder ga ik uit, repareer ik oldtimers, maak ik muziek en leuke bewegingen.'

Wat zijn je hobby's?

'Ik verzamel militaria, repareer oldtimers en picknick heel vaak.'

Heb je huisdieren?

'Ik heb vier katten bij mijn moeder.'

Ben je vrijgezel?

'Nee, ik heb al meer dan 2.5 jaar een relatie met Kelly.'

Heb je een quote die je met ons wil delen?

'Religie is het opium van het volk.'

Wat zou je willen zeggen tegen de lezers?

'Onderdrukking is zo slecht nog niet.'

Let op, want we spotten niet alleen op Summer Darkness! Het hele jaar door zijn we stiekem op zoek en misschien wel naar jou! Dus: wil jij ook gespot worden? Besteed aandacht aan je kleding en zorg dat we je zien. Je weet maar nooit waar je ons tegen kunt komen. Doe je best en misschien tot... Gespot!

Sweet Cherry

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

SUMMER DARKNESS OP 15 AUGUSTUS 2010

Temidden alle kraampjes met voornamelijk donkere kleding op het Domplein viel deze kleurrijke dame ons op. Met haar vriend als tolk wisten we alsnog antwoord te krijgen op de bekende brandende vragen.

Naam: Sweet Cherry
Plaats: Utrecht
Datum: 15/08
Leeftijd: 25 jaar
Woonplaats: Elsas, Frankrijk

Waarom deze outfit?

'Omdat deze outfit goed bij mijn haar past en aansluit bij mijn interesse in Manga.'

Hoe zou jij jezelf in één zin omschrijven?

'Ik ben een erg kleurrijk persoon.'

Wat zijn je dagelijkse bezigheden?

'In het dagelijkse leven werk ik, ben ik bezig met dreads en ga ik naar feestjes in onder andere Frankrijk, Duitsland en Zwitserland... en owja, ook naar hier natuurlijk!'

Wat zijn je hobby's?

'Naast de dingen die ik net eigenlijk noemde ben ik verder bezig met het sleutelen aan Amerikaanse auto's en naar bijeenkomsten ervan gaan, en met tattoo's en kunst.'

Heb je huisdieren?

'Ja, drie lieve ratten.'

Ben je vrijgezel?

'Nee, de tolk is mijn vriend.'

Heb je een quote die je met ons wil delen?

'You must be yourself.'

Wat zou je willen zeggen tegen de lezers?

'Ze moeten allemaal naar <http://sweetcherry.fr> gaan!'

Wil jij ook gespot worden? Besteed aandacht aan je kleding en zorg dat we je zien. Je weet maar nooit waar je ons tegen kunt komen. Doe je best en misschien tot... Gespot!



Cd-reviews

12 CD-REVIEWS

CANDLE NINE

The Muse In The Machine

TA037



Met grote trots presenteerde Tympanik Audio afgelopen maand het debuutalbum

van *Candle Nine*. *The Muse In The Machine* is een album met veel verscheidenheid in sfeer en opbouw van de muziek. De muziek die *Candle Nine* maakt, is niet zo direct in een hoekje te plaatsen en daar zullen wij ons dan ook niet aan wagen. Volgens de makers van dit album gaat het ook om gevoel. Met nummers als *Penumbra*, *Raison d'être* en *Wintermute* laat de band zien wat ze aan verscheidenheid in huis heeft en weet ze de luisteraar te verrassen. *Candle Nine* is niet een band waarbij je na het horen van de muziek meteen zou denken aan dansen. De muziek is meer zoals de naam doet vermoeden; neem negen kaarsen en ga er rustig voor zitten.

door: Herr schwarzensee

DEAD TURNS ALIVE

Maelstrom

VM0008



Maelstrom, het nieuwe album van *Dead Turns Alive*, telt 16 nummers waarvan

de laatste vijf nummers remixes zijn van onder andere songs van *Necrotek* en *Brain Leisure*.

De band *Dead Turns Alive* draagt met recht de labels EBM/Industrial/Synthpop, want hun muziek is een rustige mix van deze drie muziekgenres. Dat is ook weer op dit album te horen.

De nummers zijn ritmisch en lekker rustig. Sommige delen van de nummers zijn wat harder, maar ook richting het einde is de sound heel erg ontspannend. Dit soort muziek zou je bijvoorbeeld in de lounge van *Cyberia* moeten horen. De vocals verschillen tussen scherp gefluister (met echo) en een mooie, zuivere stem. Dit geluid sluit naadloos aan bij de eerder geproduceerde muziek van *Dead Turns Alive*.

Vergeleken met veel andere bands die in *Noize Magazine* verschijnen, is deze band nog relatief jong; ze bestaan pas sinds 1999.

Dit album is aan te raden voor iedereen die lekker wilt ontspannen op de bank na een harde dag werken of school. Het is ook zeker de moeite waard deze band eens op te zoeken op internet.

deadturnsalive.com

myspace.com/deadturnsalive

door: Skizzy

DEINE LAKAIEN

Indicator



Deze Duitse band - waarvan de muziek omschreven wordt als electronic avant-

garde, neoclassical danwel progressive darkwave - behoeft nauwelijks nog introductie. Ook na 25 jaar zijn *Alexander Veljanov* en *Ernst Horn* nog volop actief. Het laatste studioalbum dateert alweer uit 2005. In de tussentijd hebben ze zich toegewijd aan hun liveoptredens waarbij er zelfs een georkestreerd tournee werd ondernomen. De nummers op dit nieuwe album klinken ingetogen en bespiegeld, waarbij de bezwerende doch rustgevende stem van *Alexander Veljanov* sterk op de voorgrond treedt. Door de subtiele dynamiek en de verfijnde arrangementen blijft het, ondanks de kalmere passages, een boeiend en aangrijpend album. Hoogtepunten zijn *Who'll save your world*, het afwisselend in het Engels en Frans gezongen *Europe* en het als single uitgebrachte *Gone*. Met *Indicator* levert *Deine Lakaien* weer een puik stukje werk af. Al hoewel er weliswaar geen potentiële clubhits op staan à la *Into my arms* of *Over and done*, maakt het album desalniettemin indruk.

door: Frank-Jan

DUST IS NOIZE

Fractured Forms

VM0020



Het album *Fractured Forms* van *Dust Is Noize* telt in totaal tien nummers

en kwam uit op 25 mei dit jaar. Het album is gemastered door *X-Fusion Music Production*, hetgeen garant staat voor kwaliteit. De band *Dust Is Noize* klinkt zoals electro/synthpop ook zou moeten klinken. Ook al is de muziek een perfect voorbeeld van het stereotype geluid van deze genres - een zachte bass, vocals die over herinneringen gaan en allemaal gezongen door een man met een zachte stem -, toch klinkt het hele album lekker en opzwevend.

Sommige nummers beginnen een stuk harder (aggressiever) dan dat ze eigenlijk blijken te zijn, maar dat geeft *Dust Is Noize* een leuk tintje als band zijnde.

Als je van plan bent uit te gaan, maar je hebt de energie nog niet echt... Luister dan dit album en je hebt er meteen weer de kracht voor!

Als je het trouwens tijdens het luisteren van het album nog niet door had: de band *Dust Is Noize* is de alias van *Alter Der Ruine*, dat je soms terughooft in de gebruikte effecten.

Check *Dust Is Noize* ook op hun website of MySpace.

dustisnoize.com

myspace.com/dustisnoize

door: Skizzy

KIFOTH

Violence Corporation

VM0022



KIFOTH is een band bestaande uit de heren *Colon* en *K-head*, beiden

even mysterieus.

Zij zijn in 1993 met dit project begonnen en dit is alweer het 3^e album op hun lijstje. Al zeventien jaar bezig en pas drie albums gemaakt? Ja dat klopt: want pas in 2000 kreeg deze band hun contract bij *Out Of Line* en in 2007 bij *Vendetta*.

KIFOTH maakt muziek die je niet snel kunt plaatsen, ook al noemen ze het zelf EBM/industrial. De EBM is in sommige nummers namelijk ver te zoeken.

De muziek lijkt geïnspireerd te zijn door vele andere bands, zoals *Mortiis* en de *Gothsicles*.

Veel krijnende elektronische effecten kenmerken de muziek van *KIFOTH*, waardoor de muziek weer zijn eigen stijl krijgt.

De muziek van *KIFOTH* is redelijk rommelig en de geluiden zijn niet zo heel goed op elkaar afgestemd.

Voor liefhebbers van elektronische chaos is dit album een aanrader, maar voor mensen die bijvoorbeeld houden van dansen en clubben is deze muziek niet bedoeld.

Check *KIFOTH* op hun MySpace voor meer informatie over de band en hun muziek.

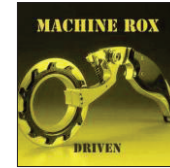
myspace.com/kifoth

door: Skizzy

MACHINE RØX

Driven

Synch040



Driven is de nieuwe EP van de Londense electroact *Machine Rox*.

De plaat begint

met *In My Head* beduidend beter dan hun eerste EP, die wij niet eens de moeite waard vonden om te reviewen. De komst van zangeres *Aga*, met haar melodische vocals, heeft de band veel goed gedaan.

De sound van deze band is moeilijk te omschrijven of ergens mee te vergelijken. Maar als het moet, zou ik zeggen dat het geluid iets weg heeft van de Nederlandse electroact *Misery* ten tijde van hun eerste album *Nexus*. Alleen is *Machine Rox* iets minder gepolijst en wat mannelijker.

Ook als je naar het tweede nummer genaamd *Lose It* luistert, wordt het niveau van de eerste plaat lekker vastgehouden. Net als in het nummer *Fallen*, waar dezelfde stijl nog even wordt doorgezet. *Made of Rock* is daarentegen een wat rustiger nummer, dat de EP wat breekt. Slim, aangezien anders de kans bestaat dat de aandacht van de luisteraar al snel verslapt. De afsluiter, *What You See*, is weer meer in de stijl van de eerste drie nummers. Het tempo gaat weer lekker omhoog en de bas komt weer wat meer naar voren.

Machine Rox heeft in de afgelopen jaren duidelijk een grote, positieve ontwikkeling doorgemaakt. Hopelijk weten de bandleden deze stijgende lijn vast te houden, zodat we uit kunnen kijken naar een nieuw volwaardig full length album van deze band.

door: Sister_

MATTER

Land of Discordia
SMK-16



Wow! Wat een geluid! Dit is harde rhythmic noise zoals we die willen horen;

krachtig, medogenloos en agressief. Wat een superalbum!

Land of Discordia is de opvolger van *Technology and Planetary Power*, dat in 2008 werd uitgebracht door het label Le Petit Machiniste. Deze laatste plaat werd omschreven als "een echte aanrader voor de diehards in dit genre, maar zeker ook voor degene die net om de hoek komen kijken". Met *Land of Discordia* wordt deze lijn onverminderd voortgezet.

Naast de harde rhythmic noise, bevat de cd ook een paar ambient/drone nummers met een geluid waar je helemaal in kunt verdwijnen. Heerlijk, zo'n band die de kunst uit het hele genre volledig beheerst. Geweldig!

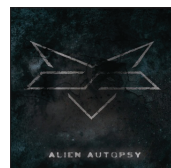
Een grappig detail van dit album is te lezen op de achterzijde van de albumhoes. Hier kun je in de tracklist de zin "the state is a darkly bastard to no slaves" lezen. Verder bevat dit album naast een dankwoord ook "a sincere fuck off", waarin wordt verwezen naar "all the nazists & fucking fascists of the World, clubs with dresscode, fucking cops, politics and the pope, and vatican clero".

Mocht je dit album willen bestellen, zorg er dan voor dat je er snel bij bent, want het is verschenen in een gelimiteerde oplage van maar 50 exemplaren!

door: Sister_

OUTERSPACE OVERDOSE

Alien Autopsy



Na *Pull The Stringk* uit 2007 en aantal wisselingen in de bezetting is het dan eindelijk zo ver: *Alien Autopsy*, het nieuwe album van *Outerspace Overdose*, is uitgekomen. Maar wordt het lange wachten ook beloond? Zoals bij alle enigszins gehypte bands is het ook bij *Outerspace Overdose* maar weer de vraag of ze hun in 2007 geboekte succes nu weten door te zetten met hun tweede album.

Wat meteen opvalt is dat het *Marilyn Manson* gehalte - waar de band toch al niet mee geassocieerd wilde worden - definitief is verdwenen. Daarvoor in de plaats doet de band zijn benaming "next generation industrial glamrock" nu veel meer eer aan. Dit komt waarschijnlijk vooral doordat de manier van zingen zoals bijvoorbeeld bij het nummer *Black train* van het vorige album niet meer voorkomt op *Alien Autopsy*. Daarnaast zijn er hier en daar ook wat punkinvloeden te vinden.

Helaas is de muziek aan het begin van het album wel echt één massa geworden, zonder al te veel afwisseling in tempo en geluid. Pas vanaf het zesde nummer blijkt dat de band ook nog weet wat variëren is en wordt de cd ook een stuk leuker om naar te luisteren. Voor de liefhebbers van dit genre is *Alien Autopsy* zeker een album om te hebben. *Outerspace Overdose* zal het vast nog wel even volhouden, maar of hoe groot ze nou echt gaan worden? De toekomst zal het uitwijzen.

door: Sister_

SCHULTZ

BioMeKaniKal
Kab060



Het Franse *Schultz* is volgens de band zelf een harsh-industrialproject. Tijdens hun liveshows worden ze bijgestaan door VDREY, die erotisch en fetish georiënteerde vormen schildert.

Na even luisteren kom ik al snel tot de conclusie dat deze band zich eerder op het snijvlak tussen noise en industrial bevindt. Ik zou het zelf geen harsh-industrial noemen. En erotisch of fetish georiënteerd? Nou nee. Dan zou ik toch eerder denken aan bijvoorbeeld het warme en net iets langzamere geluid van een band als *Monolith*. Maar ook daar heeft deze plaat eigenlijk niets van weg.

Maar waar doet deze muziek me dan wel aan denken? Het eerste wat in me opkomt is een "crappy" stroomtreintje, dat heel veel moeite doet om een berg op te komen. Soms wordt de motor even in een andere stand gezet, maar helaas is het resultaat een vrij eentonig geheel. Alleen bij de remixen van *Organik* en *Criminal* kreeg ik echt de neiging om in de kamer te gaan dansen.

door: Sister_

SCHULTZ

Psykiatrik Area
SMK-08



Dit album is duidelijk beter dan *BioMeKaniKal*. Het lijkt erop dat *Schultz* nu veel

beter weet waar ze muzikaal gezien mee bezig zijn en welke sound ze precies willen neerzetten. De samples met stemmen en de rustige breaks hier en daar zijn ook echt een verademing. Als *Schultz* zo door gaat, wil ik zeker meer van ze horen!

Vreemd is dat deze formatie het vooral goed doet op fetishfeesten. Zo hebben ze in Nederland onder andere opgetreden op Wasteland, Fetish Sins en twee keer op Clinic. Als je kijkt naar de bijdrage van fetishperformer VDREY is dat niet zo gek, maar qua muziek zou deze act ook zeer gepast zijn op noisefeesten als Noise Central en (We Are) The Noise Generation. Misschien een ideeetje voor de toekomst?

Hoe dan ook, *Schultz*, ga zo door!

door: Sister_

T3RR0R 3RR0R

Digital Infection
MUT-E0001



Het nieuwe album van het Spaanse *T 3 R R 0 R 3RR0R*, *Digital Infection*, telt in

totaal twaalf nummers. Misschien heb je het album ook al wel zien staan op #1 "album van de maand" op vampirefreaks.com.

Het eerste nummer begint met een hartslag en iets wat lijkt op een straalmotor.

Binnen de eerste minuut volgt er een snelle beat, weer gevolgd door een stampende bass. *Digital Infection* is het album waar de meeste clubbers op hebben gewacht!

De muziek klinkt lekker hard en ruw, is goed dansbaar en op feesten over heel de wereld worden deze nummers al goed ontvangen door het publiek, nu in Nederland nog. Zoals de band het zelf al aankondigt, gaat deze 'hard dance' namelijk de hele wereld veroveren.

De band staat gelabelled als hardcore/industrial/electro en op het laatste na klopt dit ook ten zeerste. Het is een unieke mix tussen hardcore en industrial met een lekker duister tintje.

De Engelstalige vocals, waarin geen Spaans accent te ontdekken is, klinken ook hard en ruig. Het album zit muziektechnisch ook nog eens erg goed in elkaar, al met al is het bijna te mooi om waar te zijn. Dus als je houdt van harde, stampende muziek, is dit album het zeker waard!

terrorerror.net
vampirefreaks.com/
T3RR0R_3RR0R

door: Skizzy

THE BIRTHDAY MASSACRE

Pins and Needles



Ook dit album heeft weer net zo'n herkenbare cover als alle andere albums van *The*

Birthday Massacre. En de muziek? Een typisch voorbeeld van "what you see is what you get", blijkt al snel. Weinig tot geen verrassingen, maar daardoor zeker niet minder goed. Het album begint lekker sterk met *In The Dark*. De daarop volgende nummers *Always* en *Pale* zouden net zo goed op het vorige album, *Walking With Strangers*, kunnen staan. *Control* is weer lekker stevig met hier en daar zelfs wat grunts, of iets wat daarop lijkt.

Wat ook zeker even gezegd moet worden, de stem van *Chibi* lijkt nu nóg beter te zijn ontwikkeld. De hoge tonen worden met nog minder moeite ten gehore gebracht.

Na nog een paar nummers komt dan de titeltrack, *Pins and Needles*. Het eerste gitaarrifje doet me onmiddellijk aan *Rammstein* denken, maar daarna komt er weer een rustiger stuk, enz. Het clichévoorbeeld van een *The Birthday Massacre* nummer a la *Red Stars*, maar zeker niet saai. Met het daarop volgende *Two Hearts* en *Sleepwalking* wordt deze stijl lekker doorgezet.

Secret is dan weer de heerlijke cheesy afsluiter, zoals we van *The Birthday Massacre* gewend zijn. Kortom: wil je eens wat anders? Koop deze cd dan niet! Maar voor de echte fans en voor hen die niet zitten te wachten op verandering, maar op gewoon weer een goed album van *The Birthday Massacre*, is dit zonder meer een aanrader!

door: Sister_

Primula Promotion presents

Coppelius

CD release party

The Violet Tribe

DJ Ivy

18 december 2010

Dynamo Eindhoven

Doors open 20:00u

Schade: €15,- vvk
€17,- at door

Informatie & tickets:
www.dynamo-eindhoven.nl

www.dynamo-eindhoven.nl

DYNAMO®



door: Sister_, Vladyriny

REVIEW

Zombie Walk

@ AMSTERDAM

Op 10 juli 2010 vond er een *Zombie Walk* plaats in Amsterdam, georganiseerd door Bram en Stuff. Vanaf half 2 konden de zombies zich verzamelen op de Dam en om 2 uur vertrok de stoet door het centrum. De tocht eindigde met een "zombie hangout" in het Vondelpark.

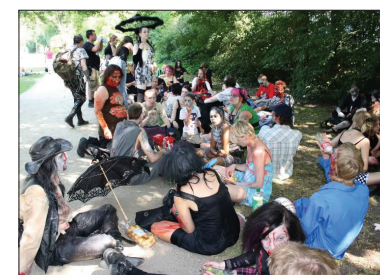
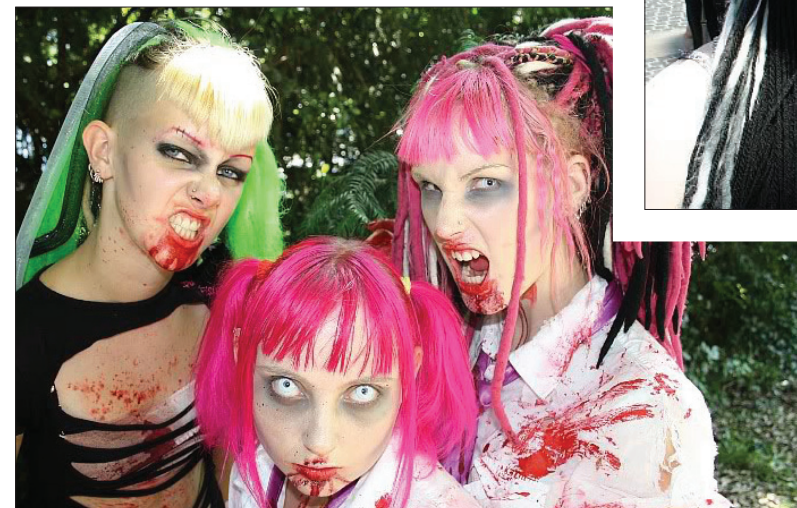
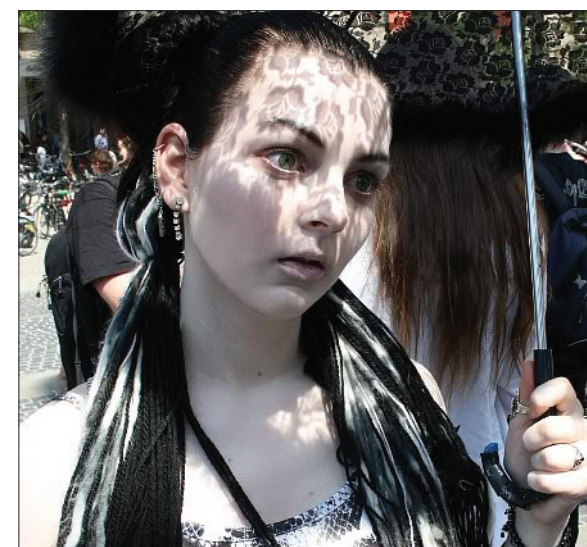
VLADYRINY DOET VERSLAG

'De *Zombie Walk* was echt cool en erg leuk! Vanwege het hete weer, zo'n 32°C, had er helaas een aantal mensen afgezegd. Maar uiteindelijk liepen er alsnog ongeveer 65 als zombie verklede mensen door het

centrum van Amsterdam. Het weer mocht de pret niet drukken, we hebben ons uitstekend vermaakt!' 'Ik vond iedereen er wel cool uitzien, sommigen waren zelfs erg creepy. Sommige mensen schrokken van ons, maar er waren ook veel leuke reacties. Logisch

als er opeens zombies tegen de ramen van trams en winkel staan te bonzen! We waren een attractie apart en we werden vaak gefotografeerd. Het was heel leuk om dit te beleven en mee te maken.'

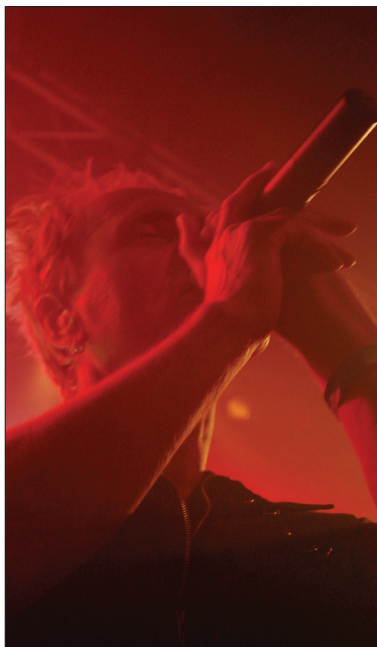
'Het is erg aan te bevelen om volgend jaar weer een *Zombie Walk* te organiseren, maar dan in een ander jaargetijde, bijvoorbeeld in april of mei of in september of oktober, want dan is het niet zo heet.'



Frontline Assembly

@ TIVOLI DE HELLING, UTRECHT

Cyberia, 16-06-2010 - *Frontline Assembly (FLA)* is een Canadese electro-industrial band uit Vancouver. De band is in 1986 opgericht door Bill Leeb (voormalig bandlid in *Skinny Puppy*) en Michael Balch. Hun doorbraak volgt in 1989 met het album *Gashed Senses & Crossfire* waarna de band snel bekend wordt en zich in rap tempo verder ontwikkelt in haar muziek. FLA's laatste album is in 2007 uitgebracht onder de naam *Fallout*.



Frontline Assembly is aan het toeren in Noord-Amerika en Europa, en uiteraard werd zij gevraagd om op te treden op Cyberia op 16 juni 2010. Het optreden stond gepland om 22:30 uur, maar de band startte pas een half uur later. Er leek aanvankelijk ook niet veel publiek te zijn, maar niets bleek minder waar op het moment dat de band begon te spelen. De zaal stond al vrij snel vol en het publiek liep na het eerste nummer al warm. Opvallend was dat de band een breed publiek trok, de cybergoths waren in de minderheid. Dit deed niet onder voor de sfeer, gezien de vierkoppige formatie het publiek goed in beweging hield. Door-

dat de band wat later was begonnen, speelden de mannen ook wat langer door. Uiteindelijk was het dan ook een goed optreden en het publiek leek tevreden.

Het feestje dat na het optreden volgde werd ook redelijk druk bezocht. Dit was alweer de laatste editie voor Summer Darkness en het bleek dat veel mensen naar het festival uitkeken, wat natuurlijk vrij logisch is gezien de omvang van het evenement. De sfeer zat er in elk geval goed in en ik heb me deze avond goed vermaakt.

Na het optreden hebben we de band benaderd om één van hun albums te signeren en uiteraard waren zij hiertoe bereid. Dus let op de prijsvraag!

INTERNET

www.myspace.com/thefrontlineassembly



Wayne Hussey

@ BAROEG, ROTTERDAM

Gewoonlijk is de 80's and More in de Baroeg een pure dansavond, maar bij deze gelegenheid werd het geheel opgeluisterd door een tweetal optredens; Stoker en Wayne Hussey betraden het podium.

Stoker is de zanger van de Rotterdam/Amsterdam/Antwerpse band *Spirals* en hij trakteerde de aanwezigen op een mix van akoestische covers van 80's klassiekers. Nummers van *The Waterboys*, *Echo & The Bunnymen*, *Bauhaus*, *Siouxsie And The Banshees*, *Joy Division*, *U2*, *Fiction Factory* en *The Sisters Of Mercy* kwamen voorbij. Er werd nog een klein uitstapje gemaakt naar wat recentere muziek (NYC van *Interpol*) en met het afsluitende nummer bewees *Stoker* ook met elektronische ondersteuning uit de voeten te kunnen. Het was een passende opmaat naar de hoofdact van de avond.

Voor degenen die *Wayne Hussey* al langer volgen, zullen zijn solo-optredens weinig verrassingen meer opleveren. Het grote verschil is echter dat dit nog slechts de enige manier is om hem live aan het werk te zien, *The Mission* is immers sinds 2008 ter ziele. Zijn solocarrière is met het uitbrengen van het album *Bare* in 2009 een overtuigender fase ingegaan, alhoewel dit nog niet heeft geresulteerd in een stroom aan nieuwe nummers. Slechts één nieuwe compositie (*There's nothing left between us*) werd ten gehore gebracht, de rest van het concert bestond uit *The Mission*-klassiekers aangevuld met een aantal covers (waaronder *Unravel* van Björk, *Ashes to ashes* van David Bowie en *A night like this* van *The Cure*). Een vierde cover was verpakt in *Wasteland* dat de omlijsting vormde van een medley die verder bestond uit *Like a hurricane*, *The crystal ocean* en *Radio-*

head's Lucky. Wayne heeft genoeg aan een akoestische gitaar en een elektrische piano om zijn muzikale boodschap over te brengen. Met laatstgenoemd instrument tover je zo het geluid van een kerkorgel tevoorschijn (tijdens *Wake*) of je laat hem klinken als een klavecimbel (tijdens *Naked and savage*).

De hits van *The Mission* vielen het meest in de smaak en die leen-

den zich ook goed tot meezingen. Het afsluitende *Deliverance* werd door het publiek dusdanig vocaal ondersteund dat Wayne op een gegeven moment de zang volledig aan de zaal overliet. Wayne Hussey restte nog slechts enige afscheidswaarden, de fans tevreden achterlatend.

INTERNET

www.myspace.com/waynehussey
www.baroeg.nl

Baroeg & Go! Music present:

80'S + MORE!

EXTRA

Wayne Hussey

(THE MISSION - UK)
An acoustic set of all The Mission hits!
EXCLUSIVE DUTCH CONCERT!

STOKER (NL)

Singer of Spirals, 80's covers set!

SA. JULY 24th 2010

POP - WAVE - ALTERNATIVE
AFTERPARTY BY
DJ'S DENNIZ & CO2

pre-sale: 12 euro - doors: 14 euro
Doors open: 20.00h

BAROEG Spinozaweg 300, Rotterdam
www.baroeg.nl / www.go-music.nl / www.themissionuk.com

Amphi Festival

@ TANZBRUNNEN, KÖLN

Op zaterdag 24 juli en zondag 25 juli 2010 bezocht Noize Magazine het Orkus open air Amphi Festival. Deze 6^e editie van dit festival vond traditiegetrouw plaats bij de Tanzbrunnen Cologne in Köln, oftewel Keulen (DE). Ondanks de regen op zondagavond kunnen we spreken van een zeer geslaagd festival.

DAG 1

Nadat we door het navigatiesysteem half Keulen hadden gezien, omdat het systeem van mening was dat het 't handigst was om dwars door de stad heen te rijden. En vervolgens hadden we ook nog eens een half uur nodig om de parkeerplaats te vinden, omdat die zo raar was aangegeven. Maar hierna konden we eindelijk onze benen even strekken. Toen we onze spullen naar het hotel hadden gebracht, liepen we dan eindelijk naar het festivalterrein. Bij de poorten stond een lange rij, maar door de goede organisatie hoefden we gelukkig niet lang te wachten.

Eenmaal op het terrein liepen we eerst even langs de standjes, die

tot mijn verbazing zeer gevarieerd waren. Kleding, accessoires, cd's en meer, eigenlijk van alles wat en dus voor elk wat wils verkrijgbaar.

Faderhead

Het eerste optreden dat we bezochten was dat van *Faderhead* in het Staatenhaus. De show en het geluid waren goed, maar verder weinig verrassend. Nieuw was dat er deze keer maar liefst vier live-bandleden uit de kast waren getrokken om de show wat op te leuken, maar wat ze daar nou eigenlijk stonden te doen weet nu nog steeds niemand.

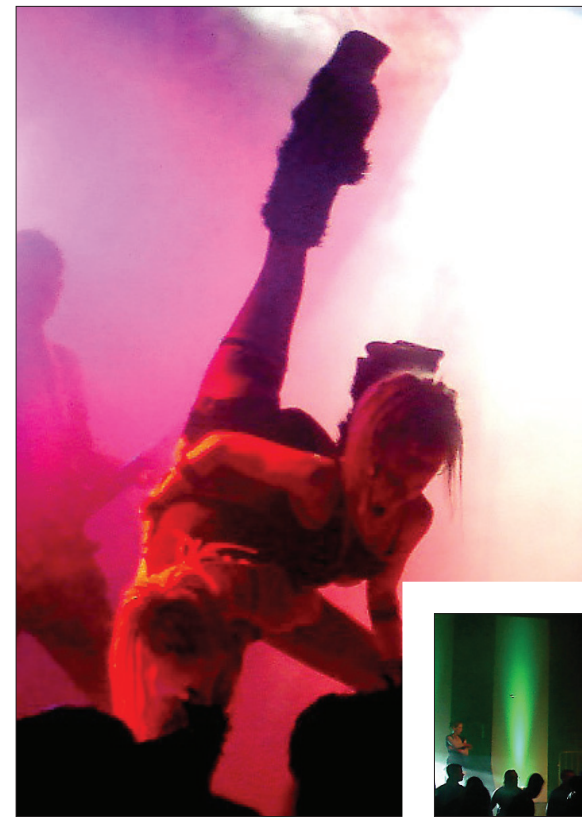
Solitary Experiments

Deze band kende ik voor het optreden alleen nog maar van naam,

tot de grote verbazing van enkele anderen. De styling met de rode bloezen en de zwarte stropdassen deed mij sterk aan die van *Schwarzblut* denken, maar qua geluid is deze band het best te omschrijven als een typisch Duits electrogeluid. Het was zeker een leuk band om eens live te zien.

Nachtmahr

Daarna was het tijd voor het optreden van *Nachtmahr*. Na een tijdje midden voor het podium te hebben gestaan, besloot ik om toch maar naar de zijkant te verhuizen vanwege de warmte. Daar aangekomen leek het net of daar de pleuris was uitgebroken. Het was er weliswaar minder druk, maar er stonden echt ontelbaar veel (cyber) goths van een jaar of 18 die dansten alsof hun leven er vanaf hing. Erg grappig om te zien hoe de Duitsers zo hun eigen dansstijl hebben. Het optreden zelf was ook erg sterk. Het



geluid was goed en leek erg veel op dat van cd. Wat de vier Mädchen in uniform op het podium nou aan de show toevoegden weet ook weer niemand. Misschien een match met de mannen van *Faderhead*?

Vervolgens was het tijd om even een hapje te eten. Zonnebril op en naar buiten dus. Op het hoofdpodium dat buiten stond, was ondertussen het optreden van *Blutengel* aan de gang – Chris Pohl die die dag met *Miss Construction* de opener was in het Staatenhaus, was van het ene podium naar het andere podium verhuisd. Zo van een afstand klonk de show best goed, al stond de bas wel heel erg hard. Later hoorde ik van anderen dat de show echt super was en dat er ook veel te zien was op het podium.

The Crüxshadows

Na het eten gingen we weer het Staatenhaus binnen voor het op-

trekken van *The Crüxshadows*. Het optreden was weer heerlijk voorstelbaar: goed geluid en een goede show, zoals we van deze band gewend zijn. Helaas kon *Rogue* vanwege de dranghekken niet zomaar het publiek in lopen, maar hij kon het niet laten om in de stelling van de lampen te klimmen, dus dat maakte weer een hoop goed. Nummers als *Winterborn*, *Deception* en *Birthday* kwamen voorbij en er werd afgesloten met *Marilyn my Bitterness*.

Daarna gingen we weer naar buiten om een luchtje te scheppen en wat rond te wandelen met de herkenbare deuntjes van *And One* op de achtergrond.

Skinny Puppy

Daarna gingen we weer naar het Staatenhaus voor het afsluitende optreden van *Skinny Puppy*. Ondanks dat we de show van een

enorme afstand hebben bekeken, was het een grote belevenis met psychedelische visuals, rare outfits en rookmachines. Het geluid klonk veel minder elektronisch dan op cd, maar daardoor zeker niet minder goed. Ze kunnen het nog.

Afterparty

Tot slot gingen we naar de afterparty in het theater. Vanwege de drukte werden de bezoekers in groepen van 50 personen naar binnen gelaten. In het begin van de avond was het dan ook heel erg druk, maar rond 2 uur liep de zaal ook vrij snel weer leeg. Een groep trouwe fans van *DJ Hive* bleef nog om zijn set van 2 tot 3 uur niet te missen en verspreid over de zaal was er nog een aantal andere mensen dat er maar geen genoeg van kon krijgen. Om 3 uur gingen we terug naar het hotel. Mijn voetjes en mijn rug deden pijn, maar het was de moeite waard.



DAG 2

De tweede dag begon voor ons met een race tegen de klok om op tijd uit te checken bij het hotel. Eerst zo lang mogelijk in bed blijven liggen en dan alsnog op tijd willen zijn. Toen dat allemaal geregeld was en we onze spullen alvast naar de auto hadden gebracht, gingen we weer naar het festivalterrein. De eerste uren waren we eigen al-

leen maar bezig met heel langzaam wakker worden, ontbijten, op een bankje zitten en niks doen.

Leaves' Eyes

Het eerste optreden dat we bewust meemaakten die dag was dat van *Leaves' Eyes* op het hoofdpodium, een super optreden. Er kwam echt een muur van geluid van dat podium af. Zangeres Liv Kristine was

cept staat er nu echt. Lekker ruig en ongepolijst, maar toch ontzettend af en overtuigend. Nummers als *All pain is gone* en *Send to destroy* van het laatste album werden uiteraard gespeeld, maar ook wat oudere nummers als *Shut up and Swallow* en *Get your bodybeat* mochten natuurlijk niet ontbreken. Ondertussen was het begonnen met regenen en overall kwamen



Ronan Harris genoot zichtbaar en kreeg het hele publiek moeite-loos met zich mee. Tot ver om het podium heen, over de wandelpaden en zelfs nog bij de standjes stond het publiek mee te klappen, te dansen en te zingen. Ongekend en briljant!

Afterparty

De afterparty in het theater was die

dag een stuk minder druk bezocht dan die op zaterdag en de muziek was helaas ook veel minder dansbaar. Jammer, maar ach, we waren toch al best wel moe, dus rond half 1 gingen we weer op weg naar Nederland.

INTERNET

www.amphi-festival.de



goed bij stem, de zanger helaas wat minder, maar de rest van de band maakte dat weer helemaal goed.

Mesh

Daarna was het hoofdpodium voor *Mesh*. De muziek was goed, maar de zanger had duidelijk moeite om op gang te komen. De achtergrondzang door de toetsenist was veel beter dan het geluid dat de zanger produceerde. Een beetje jammer, want dat was toch wel een groot minpunt aan dit optreden.

Combichrist

Deze band heeft zichzelf weer helemaal hervonden ten opzichte van één of twee jaar geleden. Het con-

de zwarte paraplu's als paddenstoelen boven de mensenmassa uit, met een enkele afwijkende in wit, roze of paars. Het optreden van *Combichrist* was er gelukkig niet minder om.

Daarna was het weer tijd om te eten. Ook de eettentjes boden overigens vrij veel keuze. Het enige nadeel was dat de rijen soms wat lang waren, maar dan nog waren er geen abnormaal lange wachttijden.

Frontline Assembly

Na het eten gingen we naar binnen bij het Staatenhaus, om te schuilen tegen de regen. Op dat moment was daar het optreden van *Frontline As-*

sembly in volle gang. Het optreden van deze band die ik enkele weken daarvoor op Cyberia had gezien - het eerste optreden van de nieuwe toer, dat al helemaal niet slecht was - werd helemaal overtroffen. Het was duidelijk te merken dat de band nu weer veel beter in zijn territime zat.

VNV Nation

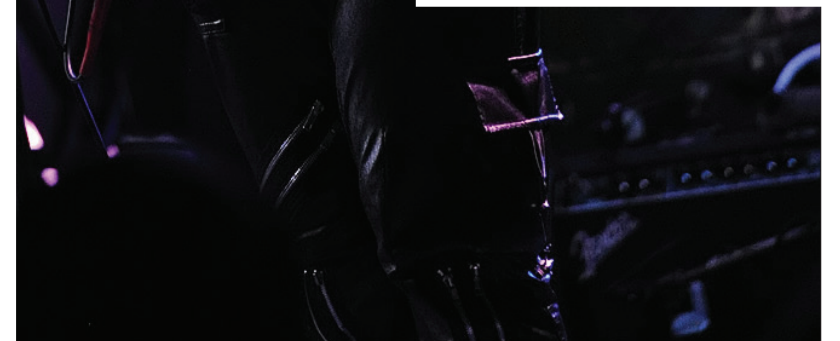
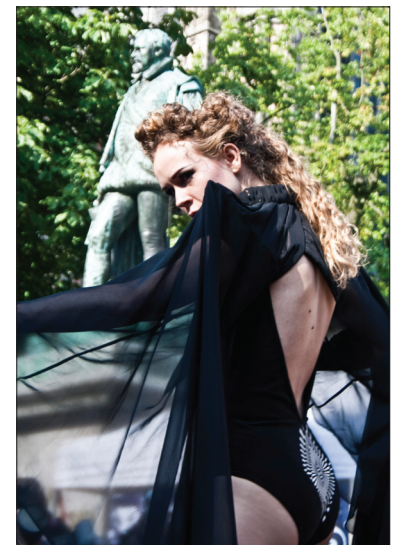
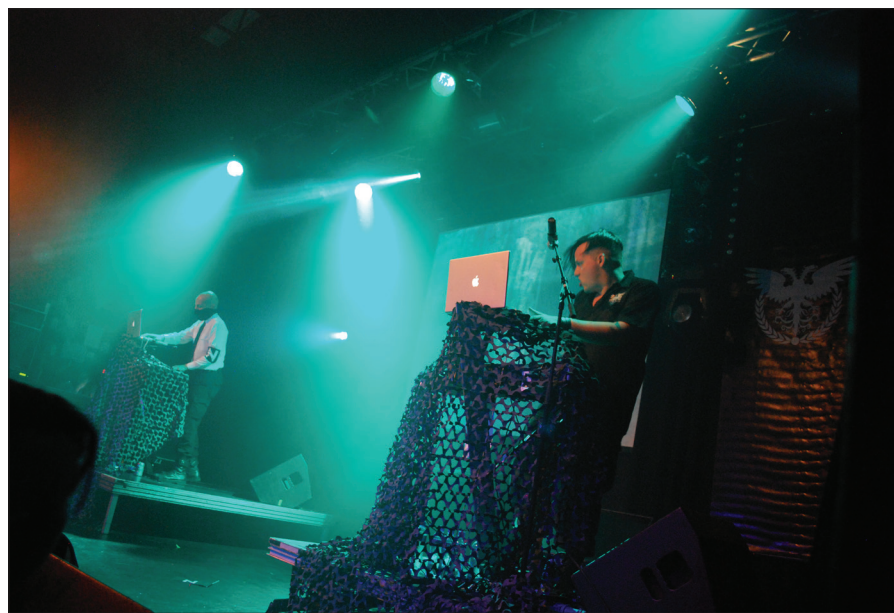
Helaas zat er daarna niks anders op dan de regen te trotseren om het optreden van *VNV Nation* te zien. De paraplu's werden weer voor de dag gehaald en zo gingen we naar het hoofdpodium. Gelukkig werd de moeite beloond, want het optreden was weer erg goed. Zanger



Summer Darkness

@ UTRECHT [NL]

Op 13 tot en met 15 augustus 2010 was het weer tijd voor Summer Darkness: dark underground lifestyle weekend. Noize Magazine was daar natuurlijk aanwezig om een aantal interviews te doen, die gepubliceerd worden in deze en de volgende editie van Noize Magazine. Hier een fotoverslag van Summer Darkness.





Elf Fantasy Fair

NEDERLAND MEETS DUITSLAND

Als je aankomt op de Elf Fantasy Fair in Arcen (Elf Arcen), valt het gelijk op dat zo goed als alles in het Duits is en dat terwijl je nog gewoon op Nederlandse bodem bent. Elf Arcen wordt op een bijzondere locatie gehouden: de Kasteeltuinen van Arcen, en er worden ook lezingen in het kasteel gehouden. Bij binnenkomst lijkt het terrein niet zo groot, doordat het kasteel en de bijgebouwen bij de ingang staan. Ook de Walhalla stage (het hoofdpodium) ligt naast het kasteel. Zodra je de tuinen in loopt, merk je pas hoe groot het is. De tuinen op zich zijn al bijna een labyrint en her en der zijn kleine hoekjes met reënactment scenes. Elf Arcen wijkt dus overduidelijk af van de andere fairs/beurzen, zelfs van Elf Fantasy Fair de Haar.

VIC ANSELMO (LEZING)

Als eerste bracht onze dag ons naar Vic Anselmo. Ze is een singer-songwriter en een opkomend talent. Op de zondag gaf ze een concert, maar aangezien wij er op de zaterdag waren, moesten wij het doen met een lezing over zingen met emotie. Ze vertelde alles in duidelijk en goed begrijpbaar Engels. De lezing

bevatte veel praktische tips over zang, expressie en niet vergeten de do's en dont's. Voorbeelden hiervan zijn: drink geen bier of alcohol voor het concert (met een uitzondering voor metalbands), ga niet vlak voor een show met mensen praten in de zaal, omdat je dan al snel gaat schreeuwen en je stem overbelast zonder dat je het door hebt. En de meest opvallende uitspraak? 'Je

moet altijd doorgaan, zelfs al heb je de griep,' zei ze snotterend.

WINKELN

De winkels waren verspreid over het terrein. Hierdoor ontstonden er een soort dorpjes op het terrein. Dit was erg leuk, want dit versterkte het idee van een fantasiewereld. De kassen, die het grondgebied waren geworden van de sciencefiction, waren zeer goed gekozen. Hierdoor kreeg je twee werelden op het terrein. Het winkelaanbod was wat kleiner dan dat wij hadden verwacht, maar het leuke was wel dat er veel "onbekende" winkels waren, omdat er veel winkels uit Duitsland kwamen. Hierdoor kon je veel unieke dingen kopen die je vaak alleen in Duitse gothicwinkels kunt vinden.

WALHALLA PODIUM

Dat Elf Arcen voornamelijk op Duitsland is gericht, was vooral te merken in de line-up van de artiesten. Als je veel Duitse muziektijdschriften leest, kom je de bands van deze line-up geregeld tegen, maar in het algemeen waren ze niet echt voor het Nederlandse publiek weggelegd. *Schongeist* heeft wel wat hits gehad, maar klinkt te veel als Duitse pop voor Nederlands oren. Hierdoor waren de meningen ook zeer verdeeld over de line-up en hoorden we op het Internet dat de bezoekers liever *Omnia* of *Rapalje* hadden gezien. Ondanks dat het dus niet bij iedereen in smaak viel, vonden wij het een goede, maar gewaagde line-up. Niets tegen *Omnia* en *Rapalje*, maar soms moet een evenement eens iets anders proberen. Misschien was de schok iets te groot voor Nederland, maar een

frisse wind door de muzieksceen is nooit verkeerd.

THE GATHERING

De hele dag hing er al een briefje langs het podium met de volgende tekst:

"Speciale *The Gathering* fan-activiteit op de Elf Fantasy Fair Arcen! De eerste 1000 *The Gathering* fans die een officieel *The Gathering* merchandise item (t-shirts, cds, caps etc.) bij zich hebben, krijgen een origineel gesigndeerd cd van *The Gathering*. De cd's worden voor het Walhalla-podium uitgereikt, op 18.09.2010 van 16.30 - 17.00. Je kunt kiezen uit *Souvenirs* of *if_then_else*. Mis het niet!"

Tijdens de soundcheck van *Schongeist* stonden er mensen klaar om cd's uit te delen... Maar iedereen was opgedost in een fantasy-outfit en daar is geen plek voor een bandshirt, dus als snel werden

de cd's als setjes uitgedeeld. Dus iedereen kon met cd's op zak lekker feesten bij het *The Gathering* 20 jaar concert, het was een groot feest. Daarna voerden de met paden met sfeerverlichting ons weer terug naar de auto. In de auto een cd van *The Gathering* in de cd speler en zo met *The Gathering* naar huis.

Elf Arcen zien wij als een echte aanrader, vooral omdat het afwijkt van de meeste fantasy-evenementen in Nederland. Je kunt goed merken dat het een fusie is van Nederlandse en Duitse samenwerking. Ondanks dat we merken dat er nog een beetje een balans tussen de kleine cultuurverschillen moet worden gevonden, is het een zeer sfeervol en uniek evenement. Zet Elf Arcen dus zeker alvast in je agenda voor volgend jaar!

www.elffantasyfair.com



Castlefest 2010

@ KASTEEL KEUKENHOF, LISSE (NL)

Op vrijdag 6 en zaterdag 7 augustus 2010 was Noize Magazine aanwezig op Castlefest.

De vrijdag begon mooi en zonnig. De eerste uren was het zoals gewoonlijk op de vrijdag nog vrij rustig, maar rond een uurtje of drie begon het weer lekker druk te worden. De markt had dit jaar een wat wisselende opzet, zodat de bezoekers goed werden verspreid over het terrein. Dit heb ik persoonlijk als zeer prettig ervaren. Ook was er dit jaar voor het eerst de steampunktuin. Naar eigen zeggen van de steampunkers te plaatse viel dit helaas wat tegen. Ze vonden het erg jammer dat er niet wat meer te doen was voor hun in de tuin. Maar ze vonden het wel heel mooi dat hun avond zou afsluiten met de topact *Coppeli* op The Forrest Stage.

Voordat deze act het podium op zou gaan, was het eerst tijd voor de presentatie van het nieuwe album van *Omnia*. Dit deed *Omnia* door een volledig vernieuwde act en opzwepende teksten van *Steve* (de bandleider), gevolgd door een lange en grote signeursessie bij de *Omnia*-stand. Hierdoor had de volgende act, *Coppeli*, veel tijd om hun podium speelklaar te maken.

Coppeli begon te spelen, maar dat had het publiek eerst niet echt in de gaten doordat het wat rommelig leek te beginnen. Al snel bleek het niet alleen een muziekact te zijn, maar ook een soort toneelstuk. Toen het publiek dit eenmaal door had, begon men te kijken en speelde *Coppeli* een soort metalmuziek op twee klarinetten, een cello en een contrabas in combinatie met een gestoorde Japanse drummer. Dit bleek al snel de grote verrassing van Castlefest dit jaar.

Na *Coppeli* was het de tijd voor *Scrum*, een band a la *Dropkick Murphys*, maar nu zijn het een stel Friezen in Schotse kilts die de boel op stelten zetten.

Ook deze band deed menig mens verrassen in positief opzicht. Zij zorgde voor een zeer feestelijke afsluiting van Castlefest op de vrijdag.

In de morgen van 7 augustus gin-

gen de poorten van Castlefest vroeg open en was het al snel aardig druk bij de kassa's. Helaas sloeg het weer op de die dag al snel om en viel de zaterdag van Castlefest dit jaar letterlijk in het water. Hierdoor zijn wij van Noize Magazine na het halen van de lekker mede van Feanor's Finest (het merk wat helaas er mee gaat stoppen) bij Mead and More weer van door gegaan en hebben Castlefest veel geluk gewenst voor volgende jaar, met de extra donderdag met een megaoptreden van *Corvus Corax*.



Fate01

@ WILLEMEEN, ARNHEM (NL)

Op zaterdag 11 september 2010 was Noize Magazine aanwezig in de Willemeen, Arnhem (NL). De line-up bestond uit *Statik Sky*, *aminAdverto* en een aantal DJ's.

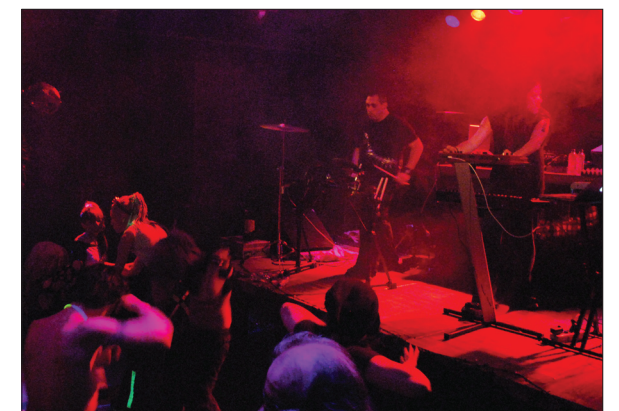
AMINADVERTO

Het feest begon met de eerste band *aminAdverto*, een vrij rustige band om het feest mee op gang te krijgen. De dansact als opening had niet veel te maken met de rest van het optreden maar maakte het een stuk leuker om naar te kijken.

STATIK SKY

Na wat muziek van DJ *M4RC* (drummer *Grendel* en *Statik Sky*) was de zaal redelijk vol gelopen en was het tijd voor *Statik Sky*. De goede harde beats zorgden voor een volle dansvloer en een goede sfeer voor de rest van de avond.

Het laatste gedeelte van het feest werd de muziek gedraaid door DJ *VLRK* (zanger *Grendel*) die de sfeer er goed in wist te houden tot het laatste nummer, een mix van "Aii A Wanna Um Um Aii", of hoe dat nummer ook mag heten. Iedereen was nog lekker aan het dansen, maar helaas zat het er al weer op. Al met al was het een goed en gezellig feest. Voor nu: wachten op de volgende editie dus!



Korn

@ HEINEKEN MUSIC HALL, AMSTERDAM [NL]

Op zondag 19 september 2010 was ik in de Heineken Music Hall voor het concert van Korn. In het voorprogramma stonden Dimmu Borgir en Turbowolf.

TURBOWOLF

Turbowolf begon met de opening. Ik had nog nooit iets van ze gezien of gehoord. De bandleden leken een soort van hippies en de zanger had een wat schelle stem, die wat lijkt op de stem van de zanger van AC/DC. Het geluid en de belichting waren goed, niets op aan te merken. Ze speelden 30 minuten, wat naar mijn mening voldoende was.

DIMMU BORGIR

Ook stond Dimmu Borgir in het voorprogramma. Dit vonden velen niet kunnen, omdat Dimmu Borgir van zichzelf ook al zo bekend is. Ook vonden de meeste dat dit niet heel goed op Korn aansloot. Dimmu Borgir zorgde er wel voor dat het publiek uit zijn dak ging. Het optreden van deze band duurde 45 minuten, met een uitloop van ongeveer een kwartier. Zelf vond

ik het optreden erg goed. Er was veel interactie met het publiek en het licht was ook erg goed. Het was alleen soms wel irritant met fotograferen. Over de kostuums was ik ook erg te spreken en ook het drumstel zag er echt indrukwekkend uit.

Na het optreden van Dimmu Borgir was er pauze. Tijdens het op- en afbouwen was er een DJ die wat nummers kwam draaien tegen de verveling.

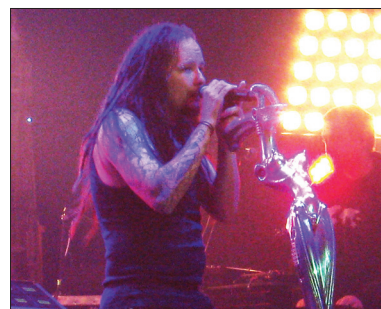
KORN

Om half 10 begon Korn dan eindelijk te spelen, na een kwartier uitloop. Het concert begon met 4U, waarna de bandleden op het podium kwamen. Het openingsnummer was Right Now, waardoor het publiek helemaal uit zijn dak ging. Er werden ook nummers van de nieuwe cd gespeeld, zoals Oildale

[leave me alone], Pop A Pill en Let The Guilt Go. Ook klassiekers als Here To Stay en Falling Away From Me werden gespeeld. Bij de wat nieuwere nummers viel het wel op dat het publiek stiller was dan bij de wat bekendere nummers. Natuurlijk kwam Jonathan Davis ook weer - zoals bij elk optreden - met zijn doedezak het podium op voor het nummer Shoots and Ladders. Het was een leuk en goed optreden naar mijn mening. Het geluid was goed, alleen soms hadden we het gevoel alsof ze niet helemaal live zongen of speelden. Soms hoorde ik dan de snare en de crash, maar dan zag ik de drummer niet slaan en ik was niet de enige met dat gevoel. Maar, ondanks dat waren ze erg goed, hoewel het licht bij Turbowolf en Dimmu Borgir beter was. Daar ging het licht lekker op de maat en werd ermee gespeeld, bij Korn was dat minder. Het laatste nummer was Got The Life, een goede keuze vind ik. Het publiek ging bij dit nummer écht uit zijn dak. Zo hoor je een concert af te sluiten!

Na het nummers strooiden ze natuurlijk met hun plectra, dus ik ging naar voren en zag er een op de grond liggen. Helaas kon ik er niet bij door de hekken, dus toen had ik aan een beveiliging of hij hem voor mij wilde pakken. Ja hoor, ik kreeg een plectrum van Fieldy. Helemaal blij en gelukkig met mijn plectrum, trof ik mijn zus aan die er maar liefst twee van Fieldy had gevangen, tot de irritatie van mensen achter ons die er geen hadden.

Kortom het was een leuk concert. De voorprogramma's waren leuk, het geluid was goed en de sfeer ook. Als Korn weer in Nederland komt, zou ik er zo weer heen gaan.



Noize Agenda

VOOR OKTOBER, NOVEMBER EN DECEMBER 2010

Waar moet je zeker bij zijn de komende tijd? Uit het grote aanbod aan feesten, evenementen en concerten hebben wij een selectie gemaakt.

ZA 09-10-10

I AM DARKNESS

Tijd zaal open 19.30 uur, aanvang 20.00 uur

Bands Grendel, Heimataerde, Reaper, Orange Sector, Soman
DJ's -X-X-X-, Krat, Spud

Entree 20 exclusief servicekosten

Locatie 013, Veemarktstraat 44, Tilburg NL

Website www.013.nl

VR 23-10-10

BOUDOIR BIZARRE XIV HALLOWEEN 2010

Tijd 22.00 - 05.00 uur

DJ's DeSenjal, Dendrite, DaDominator, Mart Fader, G-Host, AnnaKonda

Entree vvk 30 euro, deur 35 euro

Locatie De Kade, Zuiddijk 11, Zaandam NL

Website www.boudoir-bizarre.nl

ZA t/m ZO 30-10-10 t/m 31-10-10
GOTHIC & FANTASYBEURS

Tijd 10.00 - 17.00 uur

Bands Magion, Scrum, Omnia, Harmony Glen, Cauldron

Entree volwassenen 10 euro, 3 t/m 11 jaar 3 euro, t/m 2 jaar gratis

Locatie Expo Rijswijk, Volmerlaan 12, Rijswijk NL

Website www.exporijswijk.nl

VR 05-11-10

DOWNWARD SPIRAL EXTRA

Tijd 20.00 - 04.00 uur

Bands Hocico, XMH en support

DJ's Denniz, XLII

Entree vvk 13 euro, deur 15 euro

Locatie Baroeg, Spinozaweg 300, Rotterdam NL

Website www.baroeg.nl

ZA 20-11-10

CYBERIA

Tijd 23.00 uur

Bands Kiew, 13th Monkey

DJ's -X-X-X-, Krat & Distorted-Chaos

Entree 10 euro

Locatie Tivoli De Helling, Helling 7, Utecht NL

Website www.tivoli.nl

ZA 27-11-2010

DOMINATRIX

Tijd 20.00 - 03.45 uur

Entree vvk 32,50, deur 40

Locatie De Patroon, Zijlsingel 2A, Haarlem NL

Website www.dominatrix.nl

ZA 11-12-2010

CLINIC PARTY

DJ's Guan, Strom, Ed Mission, Ko-C, Emiel Roche, guest...

Entree vvk 35 euro, deur 40 euro

Locatie Lexion Venue, Overtoom 65, Westzaan NL

Website www.clinicparty.com

VR 17-12-10

CYBERIA - DARK XXX-MAS EDITION

DJ's -X-X-X-, Krat & Distorted-Chaos

Locatie Tivoli De Helling, Helling 7, Utecht NL

Website www.tivoli.nl

VR 31-12-10

ALTERING NEW YEAR!!

Tijd 20:00 - 09:00 uur

Entree 22, 50 euro

Locatie Church and Barn of Ruigoord, Ruigoord/Amsterdam NL

Website www.tranceorientexpress.nl

LET OP!

Noize Magazine is niet verantwoordelijk voor eventuele wijzigingen in de planning na publicatie van dit magazine. Check dus altijd even de website van het evenement voordat je gaat.

VERDER ZOEKEN

Kagan kalender:

www.kagankalender.com

Internationale beursagenda:

www.expovisie.nl

Matrix, Bochum (DE):

www.matrix-bochum.de

Fetish agenda:

www.gofetish.nl

Goa in Europa:

www.goatrance.net

Dankwoord

Noize Magazine - Editie 12 - 3^e jaargang - oktober 2010

EDITIE 12 - 3E JAARGANG - OKTOBER 2010

Allereerst gaat onze dank uit naar iedereen die ons heeft geholpen om deze editie van Noize Magazine tot stand te laten komen:

Amphi Festival, Antronic Radio, Antythesys, Baroeg, Candle Nine, Castlefest 2010, Clan of Xymox, Coppelius, Daniel Galda, Dead Turns Alive, Deine Lakaien, Dust is Noize, Elf Fantasy Fair, Fate01, Grendel, DJ Hyper-Xotrix, Emilie Autumn, Eyes of Fire, Evelien van de Berg, Frank-Jan, Front Line Assembly, Gerold Smits, Herre Vermeer, Herr Schwarzensee, Iluna, Iris2012, Jasper "Pinky" Berkhoudt, Kenneth Steffers, KI-FOTH, Kim, Korn, Leather Strip, Liz, Machine Rox, Matter, Michiel, MyDyingDreams, Neutrophonix, Ni Mäste Bört, Onno, Outerspace Overdose, Phalaël, Rainbow Eyes Photography, Pretentious, Moi?, Rufus, Ruud van Vugt, Schultz, Se-ductive_evil, Sietskesfotografie Sin,

Skizzy, Spiritual Front, Summer Darkness 2010, Sweet Cherry, Taya Uddin, T3rror 3rror, The Birthday Massacre, Tivoli, Vendetta, Vladyriny, Wayne Hussey, Wendy, Zombie Walk, 2god, [de:ad:cibel]

Last but not least, gaat onze dank natuurlijk ook uit naar onze lezers. We hopen dat jullie dit magazine met veel plezier zullen lezen.

Zonder jullie hadden wij deze editie van Noize Magazine niet op deze manier kunnen realiseren. Hartelijk bedankt voor al jullie medewerking!

Can't ignore the noize!

Redactie Noize Magazine

VOLGENDE EDITIE

door: Redactie Noize Magazine

Noize 13

EDITIE 13 - 4E JAARGANG - JANUARI 2011



Op 1 januari 2011 komt de volgende editie van Noize Magazine online. Tot die tijd verschijnen er verschillende nieuwtjes op onze website: www.noizemagazine.nl. Tot 1 januari 2011!